Jeesuksen pikkusisaret s. 12

Kirkko ja valtio Ranskassa s. 16

Newmanin jalanjäljissä s. 18

Paavi Franciscus: Saarna vainajien päivänä s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 9 • 15.11.2019

Kaksi tuoretta tohtorinväitöstä s. 7 ja 8

Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • Ohjelmat

Pääkirjoitus

Uskonnot tikunnokassa

Kansanedustaja Päivi Räsäsen twiiteistä ja kirjoituksista alkunsa saanut kohu herättää kahdenlaisia ajatuksia. Ensinnäkin on ensiarvoisen tärkeää, että jokainen kansalainen voi ja uskaltaa sanoa oman vakaumuksellisen mielipiteensä ilman, että sen sanomisesta – vaikka kyseinen mielipide olisi tällä hetkellä epäsuosittu (ei tietenkään vihaan yllyttävä) – joutuu rikostutkinnan alle.

Toisaalta on huolestuttavaa, että selkeän ja perinteisen kristillisen näkökulman esilletuominen ja kristinuskoon keskeisesti liittyvien käsitteiden kuten ”synnin” mainitseminen, niin kuin tapahtui Räsänen kritisoidessa luterilaisen kirkkohallituksen päätöstä, voi johtaa poliisitutkintaan. Samoin on vaikea käsittää, että kirjoitelma kristillisestä avioliittokäsityksestä, käsityksestä, jonka jakavat suurin piirtein kaikki maailmanuskonnot, on joutunut valtakunnansyyttäjän tutkinnan alle.

Mielikuva, joka tästä syntyy, on auttamatta se, että uskonnollisen maailmankatsomuksen omaaminen on melkein kuin kirosana tämän päivän Suomessa, aivan kuin uskonto olisi uhka yhteiskunnalle, sille samalle yhteiskunnalle, joka on kasvanut ja kehittynyt sellaiseksi, kuin se on, juuri kristinuskon, kristillisten instituutioiden ja kristillisen ihmiskäsityksen avulla. On hyvä pitää mielessä myös se, ettei lain säätäminen tarkoita sitä, että kaikki sitä vastaan äänestäneet olisivat rikollisia.

On kuitenkin selvää, että uskonnonvapaus ei voi tarkoittaa uskonnon pakkosyöttöä. Koulun joulujuhlan järjestämisestä alkunsa saanut kohu on tästä hyvä esimerkki. Vaikka on selvää, että uskonnollisten yhdyskuntien kuuluu voida olla elävä ja osallistuva osa paikkakuntien ja yhteisöjen elämää ja toimintaa ja että tarpeen tullen niiden tiloja voi sopivuuden rajoissa käyttää esimerkiksi koulujen joulujuhlien pitopaikkana, on tärkeää, ettei sekoiteta keskenään koulun tunnustuksetonta joulujuhlaa, jossa toki voidaan laulaa jokin virsi ja esittää joulukuvaelma – onhan kyse yhdestä kristinuskon suurimmista juhlista! –, ja jumalanpalveluksen sisään ja sen muotoon rakennettua tilaisuutta. Kirkko on kirkko ja koulu on koulu; jos kysymyksessä olisi kristillinen koulu, tilanne olisi tietenkin erilainen.

Kolmas huomioni kohdistuu viime päivinä tapahtuneisiin juutalaisten synagogien, koulujen ja lastentarhojen tahrimiseen natsi-Saksan aikaisten tähtien näköisillä tarroilla. Tätä on tapahtunut ainakin Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja viimeksi myös Suomessa. Tällainen uskonnolliseen yhdyskuntaan kohdistuva häirintä ja viattomien uskovien pelottelu on tuomittava ja sitä on vastustettava jyrkästi.

M. Tervaportti

Ajankohtaista

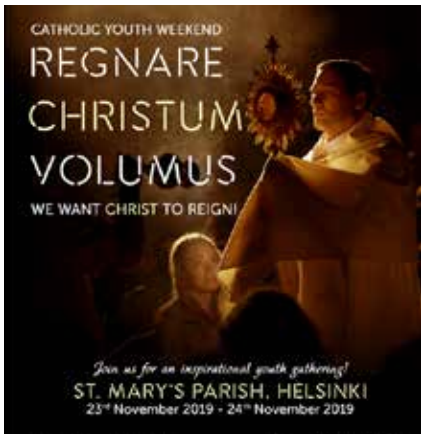

Nuoret! Regnare Christum Volumus!

Mistä on kyse? Tämä on jatkoa viime tammikuussa järjestetylle ”World Youth Day Suomi” -tapahtumalle, johon osallistui katolisia nuoria koko hiippakunnasta. Sekä tietysti elokuiselle kesäleirille, jonka nimenä oli ”Christus Vivit” - Kristus elää.

Tämä nuorten viikonloppu ajoittuu kirkkovuoden loppuun, Kristus-Kuninkaan juhlaan. Siksi aiheena on ”Regnare Christum Volumus” - Tahdomme Kristuksen hallitsevan. Ohjelmaan sisältyy mm. opetusta koskien sitä, miten Kristus voi hallita enemmän meidän omassa elämässämme, vaikka eläisimme keskellä maallistunutta yhteiskuntaa. Messun lisäksi ohjelmassa on myös eukaristinen adoraatio sekä mahdollisuus ripittäytyä ja jutella pappien kanssa (paikalla ainakin isä Oskari Juurikkala Helsingistä ja isä Eze Charles Nwoko Tampereelta).

http://bit.ly/ChristusRex *KATT*

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2019
82. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

2019 nro	dl	P = Painettu lehti ilm.	vko
1 P		25.1.	4
2		1.3.	9
3		5.4.	14
4 P		10.5.	19
5		14.6.	24
6		9.8.	32
7 P		6.9.	36
8		11.10.	41
9	4.11.	15.11.	46
10 P	9.12.	20.12.	51

Painettu paperilehti (**P**) 4 kertaa vuonna 2019, muut digiversiona verkossa osoitteessa **fides.katolinen.fi**

Toimitus / Redaktion
Katolinen tiedotuskeskus / Katolsk informationstjänst
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Email fides@katolinen.fi
Puhelin/Telefon 09 6129470

Vapaaehtoinen lehtimaksu: (IBAN) FI34 1555 3000 1166 17, (BIC) NDEAFIHH, viite: 50050 (huom. nämä tiedot ovat muuttuneet vuoden 2019 alussa). Tilausmaksut laskutetaan tilauksen tehneiltä sähköpostilla tai paperisella laskulla.

Ilmestyy 10 kertaa vuonna 2019, joista 4 lehteä paperisena. Postituksen hinta 20 €, ulkomaille 25 €.

Utkommer med 10 nummer årligen, 4 tryckta, 6 online. Prenumeration 20 €, till utlandet 25 €.

Tilaukset, osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Internet
fides.katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus
3 Uutisia ja ajankohtaista
4 Uutisia ja ajankohtaista
5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
6 Paavi Franciscuksen saarna messussa vainajien päivänä
7 Emil Anton väitteli Ratzingerin uskontoteologiasta
8 Luonnon kirja meidän keskellämme
11 Talous: Jäsenmaksun maksajia tarvitaan lisää
12 Pyhiinvaelluksella Suomessa – ekumeniaa ja historiaa
14 Gangesin Nasaret – Jeesuksen pikkusisaret Intiassa
16 Kirkko ja valtio Ranskassa
18 Newmanin jalanjäljissä – John Henry Newmanin kanonisaatiopyhiinvaelluksella Englannissa ja Roomassa
20 Caritas-kuulumisia
21 Ett stort helgonsarv till oss alla
22 Lucia-juhlasta
24 Kirja: Gurun opissa
25 Lesken ropo
26 Ilmoituksia
28 Seurakunnat ja ohjelmat
32 Teot – armo – pelastus

Kannen kuva: Emil Anton ja isä Oskari Juurikkala.
Kuva: Ralf Nyman

Uutisia ja ajankohtaista

Patriarkka Kirill vierailee Suomessa 5.–7.5.2020

Moskovan ja koko Venäjän patriarkka Kirill vierailee Suomessa 5.–7. toukokuuta. Vierailukutsun hänelle lähettivät maamme evankelis-luterilainen, ortodoksinen ja katolinen kirkko yhdessä.

Vierailun aikana patriarkka tapaa kirkkojen johtajia ja yhdessä keskustellaan ajankohtaisista asioista. Edellisen kerran Venäjän ortodoksisen kirkon ylin johtaja on vieraillut Suomessa vuonna 1994.

”Iloitsen suuresti siitä, että hänen pyhyytensä vierailu Suomeen toteutuu pitkän odotuksen jälkeen. Idän ja lännen rajapinnassa olemme aina olleet vaalimassa läheistä ja rakentavaa yhteyttä Venäjän ortodoksiseen kirkkoon” sanoo Suomen ortodoksisen kirkon päämies arkkipiispa Leo.

Patriarkan vierailua seuraavalla viikolla, 14.–17.5.2020, käydään Turussa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ja Venäjän ortodoksisen kirkon välisiä oppikeskusteluja, jotka alkoivat vuonna 1970.

”Patriarkka Kirillin vierailu osuu kirkkojemme dialogin 50-vuotisjuhlavuoteen. Se vahvistaa kirkkojemme välistä yhteyttä ja rohkaisee käymään vuoropuhelua”, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ja Venäjän ortodoksisen kirkon yhteistyöryhmän suomalainen puheenjohtaja, Mikkelin hiippakunnan piispa Seppo Häkkinen toteaa.

KT / KATT

Loreton Neitsyt Maria yleiskalenteriin

Paavi Franciscus on määrännyt, että Loreton Neitsyt Marian vapaaehtoinen muistopäivä 10.12. lisätään roomalaiseen yleiskalenteriin. Niin ollen tuo vapaaehtoinen muistopäivä on jatkossa myös Helsingin hiippakunnan liturgisessa kalenterissa.

Asiasta ilmoitettiin 7. lokakuuta päivätyssä Liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaation dekreetissä. Loretossa vietettiin 1. marraskuuta messu, jonka yhteydessä juhlallisesti ilmoitettiin Loreton riemuvuoden alkamisesta.

Loreton riemuvuosi ”Maria Regina et Janua Coeli” [Maria, kuningatar ja taivaan portti] alkaa 8. joulukuuta 2019 ja päättyy 10. joulukuuta 2020. Riemuvuoden aikana Loreton pyhän talon pyhäkössä vierailevien pyhiinvaeltajien on mahdollista saada täydellinen ane.

KATT/VIS

Kirkkovuoden 2020 ORDO on ilmestynyt

Tilaa omasi ▶ katolinenkirjakauppa.net. Hinta 8 eur.

Ajankohtaista

Amazonia-synodi: köyhien itku on kirkon toivonhuuto

Roomassa järjestettiin 6.-27. lokakuuta 2019 Amazonian alueen piispainsynodin kokous, jonka teema oli "Amazonia: uusia teitä kirkolle ja kokonaisvaltaiselle ekologialle". Synodissa etsittiin ratkaisumalleja ongelmille, jotka ovat tyypillisiä juuri tuolle pastoraalisesti hyvin poikkeukselliselle ja haastavalle alueelle.

Keskustelu synodin ulkopuolella

Vaikuttaa siltä, että Amazonian synodista on olemassa ainakin kaksi erilaista kertomusta: se, mitä media siitä kertoi, ja se, mikä osallistujien mielestä oli tärkeää.

Synodin keskusteluista media on nostanut esiin ennen kaikkea joidenkin osallistujien esittämät toiveet naimisissa olevien miesten vihkimisestä papeiksi ja mahdollisuudesta lisätä naisten roolia kirkon eri tehtävissä, jopa diakonaatissa tai sen kaltaisessa muussa palvelutehtävässä.

Tällaiset kysymykset ovat kuitenkin asioita, jotka kuuluvat koko yleismaailmallisen kirkon yhteisesti ratkaistaviin kysymyksiin, sillä varsinkin diakoniksi vihkiminen on sakramentti, eikä sakramenttien tulkinnassa voi olla olemassa alueellisia eroja. Tämän synodin perusteella siis tuskin kannattaa tehdä mitään suuria johtopäätöksiä.

Synodin uutisointia tuntui myös vaivaavan toissijaisiin asioihin keskittyminen, esimerkiksi riita eri paikkoihin tuotujen naisfiguuria kuvaavien puuveistosten (Pachamamojen?) merkityksestä. Ainakin ulkopuolelta katsottuna hyödyllisempää olisi varmaankin ollut keskustelu evankeliumin julistamisen keskeisistä asioista: sakramenttien saavutettavuudesta, pappien läsnäolosta, kirkollisen opetuksen järjestämisestä. Välillä kieltämättä syntyi vaikutelma, että tavoitteet ja toiveet olisivat olleet jossakin ihan muualla.

Keskustelu itse synodissa

Mutta kyllä synodissa puhuttiin paljon myös asiasta. Päätössaarnassaan 27.10. paavi Franciscus nosti esiin synodin teemoja muistuttaen, kuinka meidän aikanamme edelleen toistetaan menneiden aikojen virheitä: "Näimme sen tämän synodin aikana, kun puhuttiin luomakunnan ja ihmisten, Amazonian asukkaiden, hyväksikäytöstä, ihmisten salakuljetuksesta ja ihmiskaupasta!" Monet väittävät olevansa kristittyjä, mutta unohtavat, että "todellinen jumalanpalvelus ilmenee aina lähimmäisenrakkautena". Paavi varoittaa vielä: "Jopa kristityt, jotka rukoilevat ja käyvät sunnuntaisin messussa, ovat alttiita tälle itseensä kohdistuvalle uskonnolle."

Siksi paavi saarnansa lopuksi veti yhteen ehkä koko Amazonia-synodin keskeisen annin:

"Tässä synodissa meillä on ollut armo saada kuulla köyhien ääntä ja pohdiskella heidän elämänsä epävarmuutta, kun riisto uhkaa sen kehitystä. Mutta juuri tässä tilanteessa monet ovat todistaneet meille, että on mahdollista katsoa todellisuutta myös toisella tavalla, hyväksyä se avosylin lahjana, kohdella luotua maailmaa säilytettävänä kotina eikä hyväksikäytettävänä resurssina, Jumalaan luottaen. … Kuinka monta kertaa, myös kirkossa, ovat köyhien äänet jääneet kuulematta, heitä on pilkattu ja vaiennettu, koska [nuo äänet] ovat hankalia. … Köyhien itku on kirkon toivonhuuto. Kun teemme heidän itkustaan meidän omamme, voimme olla varmoja, että myös rukouksemme ulottuu pilviin asti."

Paavin näkökulma: keskittykää Amazoniaan

Päätöspäivän puheenvuorossaan paavi kertoi itsekin havainneensa ongelman synodin uutisoinnissa. Hänen mukaansa pitäisi keskittyä synodin varsinaisiin aiheisiin: kulttuurisiin, sosiaalisiin, pastoraalisiin ja ekologisiin kysymyksiin ja niistä käytyyn keskusteluun. Hän sanoi myös toivovansa, että synodi olisi päässyt pitemmälle naisten roolin tarkastelussa: "Naisten rooli kirkossa menee paljon pidemmälle kuin vain funktionaalisiin seikkoihin."

Tyypillisesti piispainsynodia seuraa paavin kirjoittama yhteenveto apostolisen kehotuskirjeen muodossa. Sellaisen paavi Franciscus toivoo saavansa valmiiksi vielä ennen joulua.

Marko Tervaportti
(vaticannews.va, cruxnow.com)

Sunnuntait ja juhlapyhät

17.11. kirkkovuoden 33. sunnuntai (I)
1L Mal. 3:19-20a
Ps. 98:5-6, 7-9a, 9bcd. – vrt. 9
2L 2. Tess. 3:7-12
Ev. Luuk. 21:5-19

24.11. KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä
(kirkkovuoden 34. sunnuntai, II)
1L 2. Sam. 5:1-3
Ps. 122:1-2, 4-5. – vrt. 1
2L Kol. 1:12-20
Ev. Luuk. 23:35-43

1.12. adventin 1. sunnuntai (I)
1L Jes. 2:1-5
Ps. 122:1-2, 4-5, 6-7, 8-9. – vrt. 1
2L Room. 13:11-14a
Ev. Matt. 24:37-44

8.12. adventin 2. sunnuntai (II)
1L Jes. 11:1-10
Ps. 72:1-2, 7-8, 12-13, 17. – vrt. 7
2L Room. 15:4-9
Ev. Matt. 3:1-12

9.12. AUTUAAN NEITSYT MARIAN PERISYNNITÖN SIKIÄMINEN, juhlapyhä
1L 1. Moos. 3:9-15, 20
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4, 5-6. – 1a
2L Ef. 1:3-6, 11-12
Ev. Luuk. 1:26-38

15.12. adventin 3. sunnuntai – *gaudete* (III)
1L Jes. 35:1-6a, 10
Ps. 146:6c-7, 8-9a, 9bc-10. – Jes. 35:4
2L Jaak. 5:7-10
Ev. Matt. 11:2-11

22.12. adventin 4. sunnuntai (IV)
1L Jes. 7:10-14
Ps. 24:1-2, 3-4ab, 5-6. – 7c+10b
2L Room. 1:1-7
Ev. Matt. 1:18-24

Rorate caeli desuper,
et nubes pluant justum.

Vihmokoon taivas ylhäältä,
oikeus virratkoon pilvistä.

Rukouksen apostolaatti

Marraskuun 2019 rukouksen apostolaatin palsta

Lähi-itä on lähimpänä Eurooppaa sijaitseva Aasian alue, johon lasketaan kuuluvan yleensä myös Pohjois-Afrikassa sijaitseva Egypti. Lähi-itään kuuluvia maita ovat Turkki, Syyria, Jordania, Israel, Libanon, Afganistan, Iran, Irak, Saudi-Arabia, Jemen, Oman, Arabiemiirikuntien liitto, Qatar, Bahrain ja Kuwait. Poliittisena terminä käytettynä Lähi-idän luetaan myös Egypti ja Kypros.

Lisäksi alueen eri maissa asuvia kansallisia vähemmistöjä ovat kurdit, assyrialaiset, syyrialaiset, armenialaiset, azerit, tserkessit ja georgialaiset.

Lähi-itä on monien uskontojen kuten kristinuskon, islamin, juutalaisuuden ja Iranin mithralaisuuden, zarathustralaisuuden, manikealaisuuden ja Bahá'in syntypaikka ja hengellinen keskus. Keskiajalta lähtien islam on ollut valtauskontona melkein koko Lähi-idässä.

Näin suuri kirjo maita ja uskontoja herättää kysymyksen, onko mahdollista elää rauhassa ja kunnioittaa toisten erilaisuutta. Kysymys on myös, mistä syystä alueella vallitsee niin paljon konflikteja. Yksi syy on uskon ja kulttuurierojen välisen konfliktin pitäminen itsestäänselvyytenä. Me saatamme helposti hyväksyä sen, että eri usko johtaa konflikteihin. "Joka ei ole minun puolellani, on minua vastaan" (Matt. 12:30), sanoi Jeesus ihmisistä, jotka näkivät hänet ja jotka olivat kuulleet häntä, mutta eivät kuitenkaan olleet hänen kanssaan. Heidän kylmäverinen kieltäytymisensä seurata häntä osoittaa, että he ovat asettuneet häntä vastaan. "Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme" (Mark. 9:40), sanoi Jeesus opettaakseen meille kristityille, että kirkko "ei ole talo, jossa on paksut seinät ja ilmatiiviisti lukitut ovet" (Wilfrid Stinissen). Me kristityt ymmärrämme, että meidän kutsumuksemme on herättää rakkaus, ei vain itsessämme, vaan myös ympärillämme. Rukoilkaamme, että muut eri uskontoihin kuuluvat sisaret ja veljet haluaisivat ajatella samalla tavalla.

Murheellisten lohduttaja, rukoile puolestamme.

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Marraskuu – *Lähetystyö*
- Rukoilkaamme, että vuoropuhelun, kohtaamisen ja sovinnon henki ilmenisi Lähi-idässä, jossa eri uskonnolliset yhteisöt elävät yhdessä.

November – *Evangelisationen*
- Att det kan uppstå en anda av dialog och försoning bland olika religiösa grupper som lever i Mellanöstern.

Joulukuu – *Yleinen*
- Rukoilkaamme, että kaikki maat ryhtyisivät välttämättömiin toimenpiteisiin asettaakseen etusijalle nuorten, erityisesti kärsivien tulevaisuuden.

December – *Universell*
- Att varje land prioriterar de ungas framtid, särskilt för dem som har det svårt.

Pyhä isä

Paavi Franciscuksen saarna messussa vainajien päivänä

Kristityn paikka on Jumalan käsissä

Priscillan katakombit, Rooma, lauantaina 2. marraskuuta 2019

Kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivän vietto katakombissa – minulle tämä on elämäni ensimmäinen kerta, että käyn sisään katakombiin, se on yllättävää – sanoo meille monia asioita. Voimme ajatella niiden ihmisten elämää, jotka joutuivat piiloutumaan tänne ja joilla oli tämä tapa haudata kuolleet ja viettää eukaristiaa täällä katakombeissa… Se oli ruma historian hetki, mutta sitä ei ole voitettu: katakombeja on nykyäänkin. Niitä on paljon. On monia katakombeja monissa maissa, joissa on teeskenneltävä viettävänsä syntymäpäivää tai jotakin muuta juhlaa voidakseen salaa viettää eukaristiaa, koska tuossa paikassa se on kiellettyä. Nykyäänkin on vainottuja kristittyjä, enemmän kuin ensimmäisinä vuosisatoina, paljon enemmän. Tämä – katakombit, vaino, kristityt – ja nämä lukukappaleet saavat minut ajattelemaan kolmea sanaa: identiteetti, paikka ja toivo.

Niiden ihmisten identiteetti, jotka kokoontuivat tänne viettämään eukaristiaa ja ylistämään Herraa, on sama kuin nykyään veljiemme ja sisartemme identiteetti monissa, monissa maissa, joissa kristittynä oleminen on rikos, se on kiellettyä, heillä ei ole siihen oikeutta. Sama. Identiteetti on se, jonka kuulimme: autuaaksijulistukset. Kristityn identiteetti on tämä: autuaaksijulistukset. Ei ole muuta. Jos teet tämän, jos elät näin, olet kristitty. “Mutta minähän kuulun tähän ja tuohon yhdistykseen… olen mukana tässä liikkeessä…” Niin, ne ovat kaikki hyviä asioita, mutta tämän todellisuuden edessä ne ovat mielikuvitusta. Henkilöllisyystodistuksesi on tämä, jonka evankeliumi osoittaa, ja jos sinulla ei tätä ole, liikkeet tai muut jäsenyydet eivät hyödytä mitään. Joko elät näin tai et ole kristitty. Yksinkertaisesti. Niin sanoi Herra. “Kyllä, mutta se ei ole helppoa, en tiedä miten niin voisi elää…” Evankeliumissa on toinen kohta, joka auttaa meitä ymmärtämään sen paremmin, ja tuo evankeliumin kohta on myös se “suuri toimintaohjelma”, jonka mukaan meidät kerran tuomitaan. Se on Matteus 25. Elämällä näiden kahden evankeliumin kohdan, autuaaksijulistusten ja Matt. 25 suuren toimintaohjelman mukaan tuomme näkyviin identiteettimme kristittyinä. Ilman tätä ei ole identiteettiä. On kristittynä olemisen teeskentelyä, ei identiteettiä.

Tämä on kristityn identiteetti. Toinen sana: paikka. Ihmiset, jotka tulivat tänne piiloutuakseen, ollakseen turvassa, myös haudatakseen kuolleet; ja

ihmiset, jotka viettävät eukaristiaa nykyään salaa, maissa, joissa se on kiellettyä… Ajattelen erästä sisarta Albaniassa uudelleenkasvatusleirillä, kommunistiaikaan, kun pappien oli kiellettyä jakaa sakramentteja. Tämä sisar kastoi salaa. Ihmiset, kristityt tiesivät, että tämä sisar kastoi, ja äidit toivat lapsensa hänen luokseen, mutta hänellä ei ollut vesilasia eikä muutakaan astiaa vettä varten… Hän teki sen kengällään: otti joesta vettä ja kastoi kengällään. Kristityn paikka on vähän kaikkialla, meillä ei ole etuoikeutettua paikkaa elämässä. Jotkut haluaisivat sellaisen, he ovat "asiantuntevia" kristittyjä. Mutta heillä on vaara jäädä "asiantunteviksi" unohtaen kristittynä olemisen. Mikä on kristittyjen paikka? "Oikeamielisten sielut ovat Jumalan kädessä" (Viis. 3:1). Kristityn paikka on Jumalan käsissä, siellä missä hän tahtoo. Jumalan käsissä, jotka ovat haavoitetut kädet, hänen Poikansa kädet, Pojan, joka halusi tuoda haavat mukanaan näyttääkseen ne Isälle ja rukoillakseen puolestamme. Kristityn paikka on Jeesuksen esirukouksessa Isän edessä. Jumalan käsissä. Siellä olemme turvassa, mitä sitten tapahtuukin, myös risti. Identiteettimme, jonka evankeliumi osoittaa, sanoo, että olemme autuaita, jos meitä vainotaan ja jos meitä vastaan puhutaan kaikenlaista; mutta jos olemme Jumalan käsissä, jotka rakkaus on haavoittanut, me olemme turvassa. Se on paikkamme. Ja tänään voimme kysyä itseltämme: missä minä tunnen olevani turvassa? Jumalan käsissä vai muissa asioissa, muissa varmuuksissa, joita "lainaamme" mutta jotka lopulta pettävät eivätkä ole pysyviä?

Nämä kristityt, joilla on tämä henkilöllisyystodistus, jotka elivät ja elävät Jumalan käsissä, ovat toivon ihmisiä. Ja se on kolmas sana joka mieleeni tänään tulee: toivo. Sen kuulimme toisessa lukukappaleessa, joka kertoo lopullisesta näystä, jossa kaikki on tehty uudeksi, kaikki on luotu uudeksi; taivaallisesta isänmaasta, jonne me kaikki menemme. Sinne päästäksemme meiltä ei vaadita kummallisia asioita, edistyneitä asenteita; meiltä vaaditaan vain nähtäväksi tuo henkilöllisyystodistuksemme: "Kaikki kunnossa, eteenpäin." Toivomme on taivaassa, toivomme on ankkuroitunut sinne, ja köysi kädessämme pysymme tuettuina katsoessamme sen virran toiselle puolelle, joka meidän on ylitettävä.

Identiteettimme on autuaaksijulistukset ja Matteus 25. Paikkamme on turvallisin paikka Jumalan käsissä, jotka ovat rakkauden haavoittamat. Toivomme, tulevaisuutemme: ankkuri on siellä, vastarannalla, mutta minä pidän lujasti kiinni köydestä. Tämä on tärkeää, pidä aina kiinni ankkuriköydestä! Monta kertaa näemme vain köyden, emme edes ankkuria, emme edes vastarantaa; mutta jos pidät lujasti kiinni köydestä, saavut turvallisesti perille.

Franciscus

Emil Anton väitteli Ratzingerin uskontoteologiasta

TM, FM Emil Anton väitteli Helsingin yliopiston teologisessa tiedekunnassa perjantaina 1. marraskuuta 2019. Antonin englanninkielinen artikkeliväitöskirja käsittelee Joseph Ratzingerin/paavi Benedictus XVI:n uskontoteologiaa ja sen otsikko on *Ratzinger and the Religions: Studies on Pope Benedict XVI and Interreligious Dialogue.*

Prof. James Corkery SJ, Emil Anton ja prof. Risto Saarinen

Antonin mukaan Benedictus XVI:n suhde muihin uskontoihin oli luultua avoimempi. Muissakin uskonnoissa on totuutta, josta voi oppia. Uskontojen välisestä rauhasta riippuu pitkälti maailman rauha ja tulevaisuus. Autenttinen uskonto on Benedictus XVI:n mukaan täysin yhteen sopimatonta väkivallan kanssa.

Väitöskirjan johdantoluku on luettavissa sähköisessä muodossa osoitteessa https://helda.helsinki.fi/handle/10138/305879. Johdantoluvun lisäksi väitöskirja koostuu neljästä artikkelista, jotka on julkaistu kansainvälisissä aikakauskirjoissa (Journal of Theological Studies, Studia Theologica, Theological Studies ja Islamo-christiana). Painettua väitöskirjaa (20€) voi tiedustella Emil Antonilta (fineca@hotmail.com).

Vastaväittäjänä oli Paavillisen Gregoriana-yliopiston professori, isä James Corkery SJ, ja kustoksena professori Risto Saarinen. Prof. Corkery piti myös yliopistolla avoimen vierailijaluennon 31.10. aiheenaan jesuiitat (*The Jesuits: From St. Ignatius to Pope Francis*), ja hän osallistui Henrikin katedraalin englanninkieliseen pyhäinpäivän messuun sunnuntaina 3.11.

KATT

KATT julkaisee lähiaikoina neljä Benedictus XVI:n Saksassa pitämää puhetta otsikolla Kirkko ja moniarvoinen maailma. Mukana on mm. kuuluisa puhe Regensburgin yliopistossa. Puheet on suomentanut Jarmo Kiilunen ja esipuheen on kirjoittanut Emil Anton.

Luonnon kirja meidän keskellämme

HAASTATTELU

Isä Oskari Juurikkala väitteli syksyllä tohtoriksi Roomassa. Julkaisemme nyt hänen vastauksensa kysymyksiin, jotka liittyvät hänen väitöskirjansa aiheeseen, ”luonnon kirjaan”.

Vuonna 1981 syntynyt isä Oskari Juurikkala on vihittiin papiksi kolmisen vuotta sitten. Hän palvelee Opus Dein opiskelijatoiminnassa sekä auttaa etenkin Pyhän Marian seurakunnan nuorisotyössä.

Hän on aiemmin opiskellut oikeus- ja taloustieteitä Suomessa ja Englannissa ja myös väitellyt siltä saralta. Hän on oikeustaloustieteen dosentti Helsingin yliopistossa. Isä Oskari kastettiin katolisessa kirkossa vuonna 2002. Hän liittyi Opus Deihin maallikkojäsenenä vuonna 2004.

Väittelit tänä syksyksi tohtoriksi Rooman Paavillisessa Santa Croce -yliopistossa. Mikä oli aiheesi?

Väitöskirjani käsittelee ajatusta luomakunnasta Jumalan ensimmäisenä kirjana kirkkoisillä ja keskiaikaisessa teologiassa. ”Luonnon kirja” on varsin suosittu metafora, jota on käytetty halki vuosisatojen, ja myös tänä päivänä sitä on käytetty aika paljon eri kristillisissä tunnustuksissa ja etenkin katolisessa teologiassa. Paaveista kaikki kolme viimeistä (pyhä Johannes Paavali II, Benedictus XVI ja Franciscus) ovat käyttäneet sitä – varsinkin Benedictus, jolle ajatus oli selvästi läheinen. Samoin sitä ovat viljelleet 1900-luvun suuret teologit kuten Henri de Lubac ja Jean Daniélou.

Tutkimuksessani pureuduin metaforan varhaisempaan historiaan, joka on jäänyt tutkimuksessa lähes täysin huomiotta. Samalla pyrin historiallisen tutkimuksen kautta valottamaan teologisempaa kysymystä koskien koko ajatuksen alkuperää ja juuria. Miten jonkun mieleen tuli kutsua luontoa kirjaksi, kun eihän se sitä kirjaimellisesti ole? Millaisessa kontekstissa ja millä tavoin tätä metaforaa käytettiin ensimmäisinä vuosisatoina?

Tutkimus paljasti huikeita näköaloja patristiseen eli kirkkoisien ajatteluun. Tuli ilmi, että ajatus luonnosta Jumalan kirjana on peräisin kirkkoisiltä. Luonnon kirjan metafora ei ole vain satunnainen ”heitto”, vaan sen taustalta paljastuu luomisteologian, ilmoitusteologian ja kristologian kudelma. Metafora kiteyttää kielikuvalla ajatuksen siitä, että Jumala on luonut kaiken puheella (1. Moos. 1), ja nimenomaan Sanallaan, joka on Isän ikuinen Poika, ja tuon Sanan kautta kaikki on tehty (Joh. 1 prologi). Kaikki luotu todellisuus on suhteessa Sanaan, joka itsessään on Jumalan ilmoituksen alkuperä ja täyteys. Niinpä tuo Sana on myös raamatullisen ilmoituksen alkuperä ja täyteys, joten Raamattu ja luomakunta ovat tiiviissä yhteydessä toisiinsa. Ne on tarkoitettu nähtäväksi keskinäisessä suhteessa, niin että voidaan puhua hermeneuttisesta kehästä, tulkintakehästä. Raamattua ja luontoa tulisi lukea yhdessä niin, että molemmat osoit-

Artikkeleita

tavat kohti Kristusta, joka paljastaa niiden täyden merkityksen.

Löytyykö väitöskirjasi sisällöstä – tai kirkkoisiltä – jotakin lohdutusta meidän aikamme ympäristöpaniikkiin?

Kirkkoisien näkökulma on osittain erilainen, vaikka heidänkin ajattelustaan voidaan ammentaa ajatuksia ekologiseen suuntaan.

Meidän aikamme on korostuneen ihmiskeskeinen. Uskomme, että ihminen on kaiken kriteeri, keskipiste ja päämäärä. Toisaalta saatamme myös liiaksi korostaa ihmisen pahuutta. Kirkkoisien luontoajattelu on syvästi Jumala- ja Kristus-keskeistä. Koko luomakunta on olemassa Jumalan kunniaksi, ei omakseen. Ihminen on luotu Jumala-yhteyttä varten, ei etsiäkseen vain hetkellistä onnea tästä maailmasta. Tämä elämä on matka kohti todellista kotiamme, ja todellista ihmisyyttä. Kristuksessa on paljastettu, mitä ihminen on todella on – mitä ihminen on kutsuttu olemaan. Meidän on tarkoitus muuttua syvästi ja radikaalisti, tulla Kristuksen kaltaisiksi Pyhän Hengen voimalla, rukouksen ja itsensä kuolettamisen tietä.

Ehkä kirkkoisät voisivat opettaa meitä siinä, mikä on tärkeintä myös ympäristön kannalta. Poliittiset toimenpiteet voivat olla tarpeellisia ja jopa välttämättömiä, mutta keskiössä tulee olla oma suhde Jumalaan. Kyse ei ole pelkästään omien elämäntapojen muutoksesta, koska silloin lankeamme helposti siihen, että yritämme vain olla parempia ihmisiä tätä maailmaa varten. Siitä ei koskaan synny kestävää ja tasapainoista ratkaisua. Meidän tulee muuttua vielä syvemmin, luopua itsestämme vielä radikaalimmin, jotta koko elämämme tähtäisi Jumalan kunniaan, pyhyyteen ja lähimmäisenrakkauteen. Tästä seuraa, että vaikeuksien keskellä meillä on aina iloa ja toivoa, sekä syvää, Pyhän Hengen vuodattamaa rauhaa. Sellainen elämäntapa on myös ympäristön eli luomakunnan kannalta paras mahdollinen, koska haluamme huolehtia siitä Jumalan taideteoksena. Mutta se ei ole koskaan ilotonta, niin kuin meidän aikamme poliittinen ympäristöaate joskus taipuu olemaan.

Ympäristöliikkeeseen sisältyy totuutta, mutta sen viitekehys on puutteellinen. Sen on vaikea löytää tasapainoa ja oikeaa syvyyttä. Siitä puuttuu Jumalan ensisijaisuus ihmisen päämääränä, ja siitä puuttuu Kristuksen pelastava ja pyhittävä läsnäolo, joka saa aikaan syvempää muutosta ja samaan aikaan tuo meihin syvää iloa ja rauhaa.

Kävit hiljattain leikkimielisen disputaation dosentti Pauli Annalan kanssa Studium Catholicumissa. Mitä teemoja siellä nousi esiin? Oliko näkemyseroja?

Tilaisuus oli hieno. Kävimme siinä läpi väitöskirjaani niin kuin perinteisessä suomalaisessa väitöstilaisuudessa. Oli hauskaa jutella Annalan kanssa, sillä tutkimuksen kohteena olevat ajattelijat olivat hänelle tuttuja ja rakkaita.

Suomalaisille elämä luonnon läheisyydessä on vielä melko tuttua; monet viettävät paljon aikaa mökillä, joskus aika alkeellisissakin oloissa. Miten tämän voi tulkita kristillisesti?

Luonnolla oli hyvin tärkeä asema myös varhaisessa ja keskiaikaisessa kristinuskossa. Luontoa kunnioitettiin syvästi. Etenkin erämaaisät pyhästä Antoniuksesta lähtien pitivät luontoa Jumalan kohtaamisen paikkana. Toisaalta luonto vaatii hengellistä puhdistumista pahojen voimien vaikutuksesta, sillä emme ole paratiisissa edes ollessamme luonnon keskellä.

Luomiskertomusta käsittelevissä saarnoissaan kirkkoisät ammensivat luonnosta opetuksia ja vertauksia myös moraalia ja hengellistä elämää varten. Siinä he seurasivat Jeesuksen omaa esimerkkiä, joka opetuksissaan jatkuvasti kommentoi luonnon kirjaa. Jeesus puhui puista, siemenistä, kedon kukista ja taivaan linnuista – antaen näille ihmisten havainnoille syvällisiä ja tarkkanäköisiä hengellisiä merkityksiä.

Luonnossa on helpompi tajuta Jumalan jatkuva läsnäolo, koska ympärillä on Ju-

Isä Oskaria voi seurata myös hänen omilla Youtube- tai podcast-kanavillaan.

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Jatkoa edelliseltä sivulta

malan kätten töitä. Kaupungissa ympärillämme on ennen kaikkea ihmiskätten töitä. Nekin voivat olla kauniita ja arvokkaita, mutta ne eivät samalla tavoin muistuta meitä hänestä, joka meidät on luonut ja joka meitä jatkuvasti ylläpitää.

Toisaalta patristinen ajattelu ei ole luonnon palvontaa tai uskoa siihen, että luonto pelastaa meidät. Se on ensimmäinen, primitiivinen, jumalallisen viestinnän kanava. Sillä on yhä tärkeä rooli, mutta se osoittaa pois itsestään. Se osoittaa kohti Kristusta, joka on kaiken luomistyön päämäärä ja täyttymys. Meillä on kosketus luonnon syvimpään merkitykseen etenkin pyhässä messussa, eukaristiassa.

Eukaristia oikeastaan kiteyttää luonnon todellisen tarkoituksen ja mysteerin. Messussa esiinkannetaan lahjoja, leipää ja viiniä, jotka ovat samaan aikaan luonnon ja ihmisen työn hedelmää. Jumala ottaa vastaan nämä lahjat, jotka itsessään symbolisoivat koko luomakuntaa ja kaikkea ihmisen työtä. Papin kautta – joka toimii *in Persona Christi,* Kristuksen Persoonassa – Jumala muuttaa nuo lahjat omaksi itsekseen, siis nimenomaan Pojakseen, Kristukseksi, hänen ruumiikseen ja verekseen. Mutta hänen ruumiinsa tarkoittaa myös kirkkoa, joten pyhässä eukaristiassa olemme jollain tavalla läsnä myös me itse, ennakoiden omaa pyhitystämme.

Kardinaali Ratzinger kirjoitti tästä Liturgian henki -kirjassaan. Leivän ja viinin muuttuminen, transsubstantiaatio, viittaa toisaalta menneisyyteen, eli viimeiseen ateriaan ja Jeesuksen ristinkuolemaan ja ylösnousemukseen. Messu tekee pääsiäisen tapahtumat läsnäoleviksi. Mutta samaan aikaan transsubstantiaatio viittaa tulevaisuuteen, kaiken luodun todellisuuden eskatologiseen päämäärään. Eukaristia ikään kuin ennakoi sitä hetkeä ja todellisuutta, kun Kristus on kaikki kaikessa.

Kaikki on tehty uudeksi, kaikki on muuttunut, kaikki on yhtä Kristuksen kanssa. Tämä on elämämme tarkoitus, mutta se on myös koko luomakunnan tarkoitus ja päämäärä, kuten Paavali selittää Roomalaiskirjeen 8. luvussa: ”Koko luomakunta odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. Kaiken luodun on täytynyt taipua katoavaisuuden alaisuuteen, ei omasta tahdostaan, vaan hänen, joka sen on alistanut. Luomakunnalla on kuitenkin toivo, että myös se pääsee kerran pois katoavaisuuden orjuudesta, Jumalan lasten vapauteen ja kirkkauteen” (Room. 8:19-21).

Miten näet, että ”luonnon kirjan” lukemista voisi hyödyntää meidän aikanamme, täällä ja nyt? Miten sitä voidaan soveltaa käytännössä, seurakuntien työssä?

Sitä kannattaa miettiä enemmän, varsinkin meillä Suomessa. Eikä pelkästään seurakuntien työssä, vaan myös vaikkapa koulujen uskonnonopetuksessa. Kyseessä on ekumeeninen näkökulma, jolla on vahvat juuret katolisen teologian laajassa historiassa.

Yksi mahdollisuus olisi luontoretrettien kehittäminen. Sellaisille voisi olla kysyntää. Isoin kysymys on, kuka niitä ehtisi vetää! Se on kuitenkin tärkeää, että sisältö ei jää pinnalliseksi luonnon ihasteluksi. Hengellisyyden tulee johdattaa meitä Kristuksen tuntemiseen ja henkilökohtaiseen kääntymykseen, pyhitykseen.

Tätä kannattaa kyllä miettiä. On aikamme isoimpia haasteita, että laajat kansanjoukot ovat vieraantuneet Jumalasta ja muistavat häntä vain harvoin. Luonto on hyvä paikka rukouksen opettelemiseen. Lisäksi luonnon kirjan mietiskely voisi antaa uutta näkökulmaa moraaliopetuksen havainnollistamista varten. Kirkkoisien ajattelussa luonnon kirja ja luonnollinen moraalilaki ovat yhteydessä toisiinsa. Tätä yhteyttä pitäisi avata ja selittää.

Mitä me tavalliset katolilaiset voimme tehdä? Mitä itse olet ajatellut tehdä seuraavaksi?

Seuraava tavoitteeni on väitöskirjan muokkaaminen julkaistavaksi jonkin hyvän akateemisen kustannustalon toimesta. Sitä pitää vähän karsia ja stilisoida. Minulla on myös väitöskirjani ohjaajan kanssa yhteinen kirjaprojekti, joka käsittelee luonnon kirjan ideaa tähän päivään saakka ja pureutuu tarkemmin idean systemaattisiin seurauksiin teologian kannalta.

Haluaisin lisäksi tehdä valokuvaajaveljeni kanssa teoksen laajemmalle yleisölle. Siinä voisi olla vähemmän tekstiä ja mukana paljon kuvia. Voisimme tehdä myös videoita aiheesta.

”Luonnon kirjan” pohtiminen ei tietenkään ole jokaisen katolilaisen velvollisuus. Mutta jos tykkää luonnosta, tässä voisi olla hyvä ja hauska tapa jakaa omaa uskoa ystävien ja tuttavien kanssa. Tosin ehkä sitä varten tarvitaan vähän tukimateriaalia ensin...

Kiitos vastauksista, isä Oskari!

Marko Tervaportti

Talous

Jäsenmaksun maksajia tarvitaan lisää

Syyskuun loppuun saakka ulottuva hiippakunnan taloustilanteen tarkastelu osoittaa, että hiippakunnan taloustilanne on yhä kireä ja vuoden lopussa edelleenkin tappiollinen. Seurakuntien talouteen jäsenmaksun kerääminen on sen sijaan vaikuttanut positiivisesti.

Helsingin hiippakunnan taloustilanne on edelleen kireä. Kun tämän vuoden kertymiä on tarkasteltu syyskuun loppuun saakka ja alustavia tietoja on saatu jopa marraskuun alkupäiviltä, on selkeästi ennakoitavissa, että hiippakunnan talouden tasapainotila jää edelleen saavuttamatta. Vaikka suuria remontteja ei ole tänä vuonna aloitettu, jäänee tulos ulkomaisten avustustenkin jälkeen alijäämäiseksi vähintään 100 000 euron verran, todennäköisesti enemmän. Säästöjä täytyy edelleen etsiä ja realisointeja on tehtävä. Lisäksi kustannuksia tehtävistä, joita keskushallinto tekee myös seurakuntien puolesta, on pystyttävä siirtämään seurakuntien maksettaviksi.

”Vaikka maksajien määrä on noussut selvästi aikaisemmasta, on se silti ehkä vain noin 10 % hiippakunnan aikuisväestöstä.”

Seurakuntien jäsenmaksun kerääminen pantiin kunnolla käyntiin tämän vuoden (2019) alussa. Ensimmäisen jäsenmaksukirjeen vaikutus oli aluksi hyvä, mutta pysyvämpi (kuukausittainen) tasonnousu jäi odotettua vaatimattomammaksi. On myös todettava, että vaikka maksajien määrä on noussut selvästi aikaisemmasta, on se silti ehkä vain noin 10 % hiippakunnan aikuisväestöstä. Toki on selvää, että maksajien määrän kasvun on odotettukin tapahtuvan vähitellen. **Se on silti keskeistä taloustilanteen parantamisessa.**

Jäsenmaksun keräämisen alettua oli nopeasti havaittavissa, että jäsenmaksutulojen lisääntyminen näkyy toisaalta lahjoitusten vähenemisenä. Sen sijaan kolehtituloihin se ei ole juurikaan vaikuttanut. Jäsenmaksuja, lahjoituksia ja kolehteja eli niin sanottuja jäsentuloja on syyskuun loppuun mennessä kertynyt yhteensä n. 721 000 €, mikä kuukaudessa tekee keskimäärin n. 80 000 €. **Aikuista katolilaista kohti tämä on noin 7-8 euroa.** Elo-syyskuussa lähetetty toinen jäsenmaksukirje ei ole onnistunut nostamaan jäsenmaksutuloja toivotulla tavalla.

Keskimääräinen kuukausittainen jäsenmaksu seurakunnittain (tammi-syyskuussa 2019) per jäsen

Jos jäsentulojen karttuminen jatkuu vuoden kolmen viimeisen kuukauden aikana samalla tasolla kuin tähän mennessä keskimäärin, päästäisiin noin 960 000 euroon. Tämä olisi joka tapauksessa merkittävä harppaus parempaan suuntaan: kun vuoden 2018 tulos oli noin 685 000 €, kasvua olisi lähes 40 %. Kiitos siitä kuuluu jokaiselle maksajalle!

On kuitenkin vielä kerran sanottava: jos maksajia olisi edes 20 % jäsenistä, olisi kirkon talous merkittävästi paremmassa kunnossa. Siksi jokainen jäsenmaksun maksaja on tärkeä. Nykyisin liian harva joutuu kantamaan vastuun liian monen puolesta.

Peter Kuronen, hiippakunnan ekonomi

Marko Tervaportti, viestintäjohtaja

– Lue myös syyskuussa ilmestynyt artikkeli ”Hiippakunnan talousnäkymiä” (https://fides.katolinen.fi/hiippakunnan-talousnakymia/).

Church Teaching –
an English-language study group

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catholic Church?
A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4**, Helsinki.
The study group is open to all those who are interested.

The next meetings at the Studium
- **Monday December 9th at 18.30**

Contact person:
Diana Kaley, 040 7235703,
diana.kaley@studium.fi
Moderator of the group:
br Marie-Augustin
Laurent-Huyghes-Beaufond OP.

Artikkeleita

Jeesuksen pikkusisaret

SÄÄNTÖKUNTA

Useimmiten pyhiinvaellukset kulkevat etelän suuntaan, Marian ilmestymisen paikkoihin. Elokuussa sain osallistua pyhiinvaellukseen, jonka suunta oli pohjoinen. Kyse oli Pyhän Trifon Petsamolaisen pyhiinvaelluksesta, jonka joka vuosi järjestää ortodoksinen Pyhien Sergein ja Hermanin veljeskunta Sevettijärvelle, Neideniin (Norjan puolelle) ja Nellimöön. Pyhiinvaellus osui samalla kolttasaamelaisten asuttamisen 70-vuotisjuhlaan. Aloitin oman vaellukseni Oulusta, missä minulla oli mahdollisuus osallistua messuun sekä Nasaretin pyhän perheen seurakunnan kirkossa että Rakkauden lähetyssisarten kappelissa. Sisaret olivat päättämässä retrettiä, jonka piti Luleån kirkkoherra isä Björn Ruotsista. Olin iloinen saadessani tutustua sisariin, joista ennestään olin tavannut yhden, muut kolme olivat tulleet vasta hiljattain Suomeen. He kuuluvat sääntökuntansa kontemplatiiviseen haaraan. Heidän rukoustensa saattelemina liityin sitten ortodoksien pyhiinvaellusryhmään.

Pyhiinvaellus oli minulle henkilökohtaisesti hyvin monitasoinen: ekumeeninen, koska matkasin ortodoksiryhmän kanssa, jonka hengellisenä johtajana oli metropoliitta Arseni; historiallinen, koska ajatuksissani palasin usein 40 vuotta taaksepäin, jolloin me Jeesuksen pikkusisaret asuimme monena kesänä kolttasaamelaisten parissa Sevettijärvellä. Saimme noina vuosina tutustua heidän elämäänsä, auttaa monissa pienissä arjen töissä ja ennen kaikkea rukoilla yhdessä heidän kanssaan ja heidän puolestaan. Halusin kovasti vielä kerran käydä Sevetissä, sillä nuo ajat ovat meille pikkusisarille olleet hyvin merkittäviä ja opettavaisia. Paljosta olemme kiitollisuuden velassa koltille! Vaellus oli vapauttava ja puhdistava, sillä

Rakkauden lähetyssisarten luona Oulussa.

Pyhiinvaelluksella Suomessa – *ekumeniaa ja historiaa*

Lapin erämaan puhdas ilma ja uljas, karu luonto riisuvat ihmismielen kaikesta turhasta ja asettavat meidät Jumalan suuruuden eteen ja kiitollisuuteen luomakunnan kauneudesta.

Pyhittäjä Trifon Petsamolainen (1495 – 1583) oli munkki Petsamon luostarista. Sen sijaan että hän olisi ottanut vastaan kunniapaikan ortodoksisessa hierarkiassa, hän oli rukoukseen antautunut kilvoittelija, joka julisti evankeliumia kolttasaamelaisille ja kastoi ensimmäiset koltat. Tästä saakka kolttasaamelaiset ovat pysyneet ortodokseina eläen puolipaimentolaiselämää, huolehtien poroista, kalastaen ja metsästäen erittäin vaikeissa oloissa Petsamossa (Pohjois-Venäjällä) ja vuodesta 1949 lähtien Sevettijärvellä ja Nellimössä. Pyhiinvaelluksen ensimmäinen kohde oli Pyhän Gregorioksen kappeli Näätämön joen rannalla, missä ensimmäiset koltat todennäköisesti kastettiin. Täällä Kolttakönkäällä suoritettiin erityinen vedenpyhitys. Mukana olivat kaikki Suomen tämänhetkiset ortodoksiset piispat sekä useampi ortodoksipappi. Täällä kiinnitin huomiota siihen, että paikallinen ortodoksinen kirkkokuoro laulaa nykyään myös koltankielellä, jota alettiin kirjoittaa noina aikoina kun olimme Sevetissä.

Lauantai 24.8. oli varsinainen 70-vuotisjuhla, joka alkoi liturgialla Sevettijärven

Artikkeleita

Kurkistus menneisyyteen Virojoella.

koulun pihaan pystytetyssä isossa teltassa; kylän kirkkoon ei olisi mahtunut kuin aivan pieni joukko juhlaväestä. Lounaan jälkeen oli päiväjuhla juhlapuheineen ja esityksineen. Sevettijärven hautausmaalla oli isänmaan puolesta henkensä antaneille kolttasaamelaisille tehdyn muistomerkin paljastaminen.

Pyhiinvaelluksemme jatkui Nellimöön, missä sunnuntaina oli liturgia erittäin kauniissa tsasounassa (rukoushuoneessa) keskellä upeaa, puhdasta metsää. Rukoilin liturgian aikana aivan kirkon perällä ja jossain vaiheessa ihailin uljasta porotokkaa, joka kulki kymmenen metrin päässä kirkosta.

Pitkät bussimatkat kuluivat rukoillen yhdessä metropoliitta Arsenin johdolla; välillä kuuntelimme kauniita pyhiinvaelluslauluja tai hiljaisina katselimme huikeita maisemia. Oulussa erosin pyhiinvaeltajista sydän täynnä kiitollisuutta, että sain mahdollisuuden olla mukana tällä matkalla, mutta mielelläni palaan vielä nytkin ajatuksin ja rukouksin sekä pyhiinvaelluslauluja kuunnellen pyhiinvaellukselle ja kolttasaamelaisten luo. Mielessäni kaikuu edelleen kaksi kehotusta: pyhittäjä Trifonin sanat: ”Rakastakaa Kristuksen rakkaudella!” sekä juhlan koltankielellä ilmaistu teema: ”ÕÕUTVEÄKKA” – yhdessä tehden ja toimien.

Pikkusisarten toimintapaikoilla

Toinen vaelluksemme toteutti ihmeellisellä tavalla evankeliumi Luukkaan sanat: ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan.” Matkamme suuntautui kohti Kouvolaa, Virojokea ja Kotkaa. Sääntökuntamme sisaret tulivat Suomeen vuonna 1953, ensin Helsinkiin; vuosina 1956 – 1957 he asuivat myös Kotkassa ja Virojoella. Kotkasta pikkusisaret muuttivat lokakuussa 1957 Tampereelle, jonne oli perustettu Pyhän Ristin seurakunta.

Me halusimme lähteä katsomaan noita paikkoja, joista olimme kuulleet ja lukeneet niin paljon. ”Pyytäkää, niin teille annetaan.” Vähän aralla mielin kysyi veljenpojaltani, lähtisikö hän mahdollisesti kanssamme autolla Virojoelle ja Kotkaan. Hän suostui ja maanantaina 7.10. lähdettyään matkaan Jyväskylästä hän poikkesi hakemaan meidät kyytiin Tampereelta. Koko matkan aina Kouvolaan saakka saimme ihailla kauniita, hehkuvia syksyn värikylläisiä maisemia.

Tiistai-aamu avautui sanalla: ”Etsikää, niin te löydätte.” Mitä tiesimme matkamme määränpäästä? Emme paljon mitään, sillä koskaan emme olleet käyneet siellä. Päiväkirjasta luimme: Virojoki sijaitsee 10 kilometrin päässä Venäjän rajalta, pikkusisarten vuokranantajan sukunimi sekä tieto, että talo sijaitsee 20 minuutin kävelymatkan päässä kylän keskustasta. Mutta mihin suuntaan?

Ajelimme ensin Virolahdelle, kiertelimme kirkon ympärillä avautuvaa laajaa hautausmaata, menimme Suomenlahden rantaan, mistä avautui näkymä Venäjän puolelle, löysimme metsän keskeltä ”metsäkappelin”, mutta halu löytää tuo yksi talo ajoi meitä eteenpäin etsinnöissämme. Pysähdyimme juttelemaan erään kyläläisen kanssa ja esitimme asiamme. Tietysti hän ihmetteli suuresti, mutta soitti kuitenkin työssä olevalle vaimolleen, koska tämä on syntyisin paikkakuntalaisia. Saimme vihjeittemme perusteella tiedon, mitä tietä pitkin meidän tuli ajaa. Suuntasimme kyseiselle tielle, ajoimme edes takaisin uteliain silmin katsellen, mikä voisi olla määränpäämme. Onneksi tapasimme avuliaan paikkakuntalaisen, joka hetken kuunneltuaan meitä sanoi: ”Lähden näyttämään teille talon.” Olisittepa nähneet meidän hämmästyksemme, sillä paikka oli juuri se, jota etsimme.

Muutaman vanhan valokuvan ja parin päiväkirjan välissä olevan piirustuksen avulla tunnistimme talon, saunan, josta pikkusisaret olivat valmistaneet erakkomajan pikkuveljelle, joka oli pikkusisarten pappina noina viikkoina. Omistajan itsensä käyttämä mökki ja talon kaivo löytyivät pihapiiristä. Oppaamme mieliin muistui hämärä kuva sisarista. Kiitimme häntä suuresti, sillä hän saattoi meidät perille. Kiertelimme pihapiirissä ja otimme valokuvia ja koko ajan hämmästelimme, että noin vähäisten tietojen avulla löysimme talon. Päiväkirjan avulla ja nähtyämme pihapiirin, saatamme kuvitella, millaista elämä oli ollut täällä yli 60 vuotta sitten. Siunauksen ja kiitoksen rukoukset täyttivät sydämemme.

Aikamme ihmeteltyämme kaikkea lähdimme seuraavaan kohteeseen: Kotkaan. Kotkasta tiesimme osoitteen, mutta olimme melkein varmoja, ettei taloa enää ole olemassa, vaan että paikalla olisi monikerroksinen kivitalo. Täälläkin hämmästys oli suuri: talo löytyi. Keitä talossa nyt asuu? ”Kolkuttakaa, niin teille avataan.” Valokuvien ottamista varten ajattelin, että parempi olisi mennä soittamaan ovikelloa, esittää asiamme ja pyytää lupa kuvien ottamiseen. Ovi avautui ja selitin asi-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Jatkoa edelliseltä sivulta

ani, keitä me olimme ja miksi olimme tulleet. Ystävällinen rouva alkoi kertoa minulle seuraavaa: he olivat ostaneet talon 40 vuotta sitten ja että yksi yläkertaan menevä ikkuna käsitti lasimaalauksen siltä ajalta, kun pikkusisaret asuivat talossa. Hän kutsui sisään katsomaan ikkunamaalausta. Viitoin autoon jääneet pikkusisar Margaretan ja veljenpoikani myös mukaan. He olivat jo hieman ihmetelleet, miksi viivyin.

Kun näimme maalauksen, josta emme siinä vaiheessa tienneet mitään, ajattelimme, että se voisi olla isä Robert de Caluwén käsialaa. Hän nimittäin tuli säännöllisesti liftaten Helsingistä pitämään messun Kotkassa. Tietysti otimme muutaman kuvan myös ikkunasta, ja talon isäntäkin ilmestyi paikalle. Hän etsi käsiinsä talonkirjan ja avasi kirjan kohdalta, missä mainitaan pikkusisarten nimet. Näin meille avautui ovi, ikkuna ja talonkirja. Kiitimme talonväen ystävällisyyttä ja siunasimme heidät ajatuksin ja rukouksin, kun istahdimme autoon. Uskomaton tunne valtasi meidät. Hiljaisina ajelimme takaisin Kouvolaan ja iloitsimme, että illalla meillä oli mahdollisuus osallistua kiitollisin mielin messuun, jonka isä Tuomas piti pyhän Ursulan kauniissa kirkossa.

Kotona pikkusisar Margareta löysi päiväkirjasta seuraavaa: *”Torstaina 15. maaliskuuta 1956 isä Robert ryhtyy työhön: hän maalaa kappelin ikkunaan Johanneksen ilmestyskirjan aiheen.”* Kuvaa tarkasti katsoessamme voimme lukea ylhäällä sanat ”Pyhä Johannes”. Emme varmasti koskaan saa tietää, miksi juuri tuo aihe päätyi ikkunaan, mutta ehkä on hyvä muistaa, että maassamme oli juuri silloin kolme viikkoa kestänyt yleislakko, joka lamaannutti koko maan.

Kaksi hyvin erilaista ”pyhiinvaellusta” Suomessa, mutta jos ajattelemme, että pyhiinvaellukselta palataan yleensä kiitollisina ja uudistuneina, voimme hyvällä syyllä sanoa, että nämä kaksi vaellusta olivat todellisia pyhiinvaelluksia, jotka antavat aihetta kiitollisuuteen ja jotka haluamme jakaa myös hiippakuntalaisten kanssa.

Jeesuksen pikkusisar Leila ja
Jeesuksen pikkusisar Margareta

Gangesin Nasaret

– Jeesuksen pikkusisaret Intiassa

Jeesuksen pikkusisar Sagaya kertoo, kuinka Jeesuksen pikkusisarten sääntökunnan perustaja pikkusisar Magdeleine tapasi vuonna 1952 apostolisen prefektin ja ilmaisi tälle halunsa perustaa yhteisön ja palvontapaikan Gangesin varrelle. Prefektin mielestä ajatus oli mahdoton, koska seutu kuului ylhäistä kastia edustavalle suvulle eikä se hyväksyisi kristittyä yhteisöä mailleen. Hän kuitenkin lähetti hindiä puhuvan kanadalaisen isä Yvonin tiedustelumatkalle. Tämä saapui pienellä aluksella hetkeä ennen auringonnousua tuolle seudulle mukanaan muutamia pikkusisaria.

Pikkusisar Magdeleine lumoutui seudun harvinaislaatuisesta ilmapiiristä ja valtavasta ihmisjoukosta. Ryhmä näki rituaalikylpyjä, rukoilevia ihmisiä, jokeen heitettyjä kukkalahjoja, lukuisia temppeleitä, sadhuja oranssinvärisissä kaavuissaan ja ruumiinpolttopaikkoja. Pikkusisar Magdeleine nousi aluksesta ja lähti kävelemään kapeaa kujaa pitkin joen vartta isä Yvon johdattajanaan. Eräässä paikassa Magdeleine pysähtyi ja ilmoitti: ”Tänne Jeesus tahtoo meidän tulevan asumaan”, ja osoitti vanhaa tyhjillään olevaa rakennusta. Häntä eivät hirvittäneet taloon todennäköisesti vaadittavat korjaukset, vaan hän vuokrasi sen saman tien. Hänen uskonsa oli vahva ja hän luotti Jumalaan. Gangesin Nasaret, Yeshu Ashram, oli perustettu ja veli Charlesin perhe asettui hindu-uskoisten veljien ja sisarten maahan.

Sangeeta, aiempi sveitsiläinen Jeesuksen pikkusisar, perusti Varanasin pyhään kaupunkiin Kiranin kylän ja omisti sille elämänsä. Kiranissa huolehditaan kehitysvammaisista lapsista tarjoamalla heille koulutusta, terveydenhuoltoa, terapioita ja monia elämänhallinnan keinoja. Vuosittain Kiranissa palvellaan yli 3000 lasta, henkilökuntaa on 175. Viime vuonna Pyhällä viikolla Kiranissa järjestettiin veli Charlesin ystäville retretti, jossa mukana oli useita pikkusisaria.

> *Pääsiäisen ilo, Jumala, on annettu Jeesuksessa Kristuksessa maailmaan, mutta toisinaan elämän harmaudessa sitä on vaikea tuntea.*

Pyhän viikon keskiviikkona Sangeeta toivotti ryhmän tervetulleeksi Kiraniin, ja yhdessä nautittiin ulkona teetä ja

Artikkeleita

leipää kauniin Gangesin virratessa lähellä. Yhdessä muisteltiin isä Voillaumen sanoja siitä, miten jokapäiväisessä elämässä tärkeintä ovat väsymätön työnteko ja sydämen muutos autuaaksijulistusten hengessä. Pääsiäisen ilo, Jumala, on annettu Jeesuksessa Kristuksessa maailmaan, mutta toisinaan elämän harmaudessa sitä on vaikea tuntea.

Merkittävän annin ryhmälle tarjosivat vuosia Intiassa eläneen belgialaisen sisar Françoise Bosteelin ikoniset nuket. Pyhää taidetta edustavat nuket johdattivat retretin osanottajat kiirastorstain, pitkäperjantain ja pääsiäislauantain hengelliseen sanomaan, jota oli siten helpompi mietiskellä. Sisar Françoise kirjoitti myöhemmin, miten suurta iloa hänelle tuotti, kun hän sai johdattaa veli Charlesin ystävät pääsiäisen ja ylösnousemuksen salaisuuteen nukkiensa kanssa.

Kiirastorstai-iltana Kiranin johtaja isä Neeti Bhai pesi kahdentoista vaikeasti vammaisen Kiranin asukkaan hauraat jalat. Retretin osanottajat pyysivät noita asukkaita, että he siunaisivat kunkin osanottajan tämän päätä koskettamalla. Myöhemmin mietiskelysalissa laulettiin yhdessä laulua Jesus, Mahaa Jyoti (Jeesus, suuri valo). Myöhemmin vietettiin messua.

Pitkäperjantaina mietiskeltiin elämää kristittynä keskellä kärsimystä ja epäoikeudenmukaisuutta. Iltapäivällä vietettiin ristiinnaulitsemisen muistoksi Kristu Bhaktas -juhlaa yhdessä 3000 muiden uskontojen edustajan kanssa kuumassa auringossa Mathrudam-ashramissa. Aamuyöstä lähdettiin Gangesin rannalle, jossa mietiskeltiin ylösnousemusta ennen auringonnousua. Liikkuessaan veneessä joella ryhmän jäsenet näkivät, miten sadattuhannet ihmiset kastautuivat vedessä lähellä ruumiinpolttopaikkoja. Heidät ympäröi elämä, kuolema ja paraneminen, temppelit, lamput ja sadhut. Se kaikki muistutti elämästä maan päällä ja että jonakin päivänä jokainen voi olla yhtä Luojan kanssa.

Ekstaattisia hetkiä voi kokea vain muutaman kerran elämässään, ja Gangesin rannalla vietetty hetki oli yksi sellainen. Ihmisen itsekkyys ja luonnon tuhoaminen ei voi koskaan ottaa pois sitä pyhyyttä, jota ryhmä sai kokea auringon noustessa Gangesin yllä. Ristiinnaulittu Jumala jatkaa nousuaan ja loistaa kirkkaana, lempeänä ja lämpimänä ihmisen epäilyn ja pelon yllä.

Elina Grönlund, Obl. OSSS

Artikkeleita

YHTEISKUNTA

Kirkko ja valtio Ranskassa

Helsingin kirjamessuilla 24.-27.10.2019 oli teemamaana Ranska. Ranskalaisena dominikaaniveljenä minut kutsuttiin lavalle puhumaan sekä Ranskan virallisesta sekularismista (eli valtion puolueettomuudesta uskontoihin nähden) että uskontojen asemasta ranskalaisessa yhteiskunnassa. Tässä joitakin mietteitä asiasta.

Mistä on kyse?

Ranskassa oli vuosina 1789-1799 tapahtuneeseen vallankumoukseen asti kuningas, jonka asema ja valta oli Jumalan suoma ja suojelema. Sadan vuoden pohdinnan ja ristiriitojen seurauksena vuonna 1905 astui voimaan laki kirkon ja valtion erottamisesta. Lain mukaan valtion ja sen viranomaisten on oltava puolueettomia uskontoihin nähden. Se tarkoittaa esimerkiksi, että kaupungintalon työntekijöiden ja valtion pitämien koulujen opettajien on kiellettyä osoittaa omaa uskontoaan sanoin, vaattein tai teoin. Myös ala-asteen, yläasteen ja lukion oppilaiden on kiellettyä ilmaista omaa uskontoa vaatetuksellaan; siksi Ranskan huiviasiat tulevat esiin silloin tällöin myös Suomen uutisissa.

Silti vuoden 1905 lakia pidetään vapauttavana lakina, sillä ensimmäisestä pykälästään alkaen se sallii ja suojelee uskontojen ilmaukset julkisuudessa. Saa esimerkiksi vapaasti järjestää uskonnollisia kulkueita kaduilla. Vain koko kasvot peittävät huivit on julkisuudessa kielletty henkilöllisyyden tunnistamisen vuoksi. Lain mukaan valtion pitää myös antaa vangeille ja sairaille mahdollisuus harjoittaa omaa uskontoaan; siksi valtio maksaa vankiloissa ja sairaaloissa käyville papeille, pastoreille, imaameille ja rabbeille palkkaa.

Voiko Ranskaa enää pitää ”kirkon esikoistyttärenä”?

Pyhä paavi Johannes Paavali II käytti tätä Ranskaa koskevaa ikivanhaa ilmaisua Pariisissa vieraillessaan vuonna 1980 kutsuakseen ranskalaisia pysymään uskollisina kristinuskolle. Myös paavi Benedictus XVI käytti aikoinaan ilmaisua samalla tavoin. Ilmaisu viittaa siihen, että Ranskan kuningas Clovis oli jo vuonna 496 ensimmäinen kastettu länsimaisen valtion johtaja. Hänen kasteensa ansiosta Ranska tuli Euroopan vanhimmaksi katoliseksi maaksi.

Nykyään noin 65 % ranskalaisista sanoo olevansa katolilaisia. Osuus vähenee nopeasti. Vielä pahempaa on, että alle 5 % sanoo käyvänsä säännöllisesti messussa sunnuntaisin. Alle 35-vuotiaiden messusakävijöiden osuus on alle 3%, mikä tarkoittaa, ettei voi enää tehdä nuorista katolilaisista luotettavia tilastoja. Heistä on ikään kuin tullut yhteiskunnassa näkymättömiä.

Voi kuitenkin sanoa Ranskan olevan vielä kristillinen maa, kun jokaisen kylän keskeltä löytyy katolinen kirkko, joka usein sisältää taideaarteita ja jonka kellot soittavat Angelus-rukousta kolmesti päivässä kaikkien kyläläisten kuullen. Museotkin ovat täynnä taideteoksia, jotka viittaavat kristinuskoon. Nykyisenä haasteena on antaa kaikille mahdollisuus ymmärtää kansallista kulttuuria, joka vuosisatojen varrella on kehittynyt kristinuskon avulla ja perusteella. Mutta riittääkö, että usko elävään Kristukseen supistetaan pelkän kulttuurin tasolle?

Miksi yhä useammin silti puhutaan uskontojen asemasta yhteiskunnassa?

Terrori-iskuja on tapahtunut Ranskassa monesti viime vuosina. Tämän seurauksena puhutaan yhä enemmän islamin asemasta yhteiskunnassa; halutaan rajoittaa tai hallita muslimien toimintaa. Vuoden 1905 lain mukaan ja ihmisoikeuksien takia laissa ei saa kuitenkaan käsitellä vain yhtä uskontoa tai ihmisryhmää. Siksi yhä enemmän puhutaan Ranskassa kaikista uskonnoista samalla tavoin, että pitäisi rajoittaa kaikenlaista uskontoon liittyvää toimintaa, vaikka tavat ja tottumukset vaihtelevat paljon uskontokunnasta toiseen.

Presidentti Sarkozy yritti aikoinaan järjestää islamin toiminnan Ranskassa perustamalla Ranskan muslimien toimikunnan, jonka säännöt saivat inspiraatiota katolisen piispainkokouksen toimintatavoista. Presidentin tavoite ei tuolloin saavuttanut mitään tulosta, sillä islaminusko ei toimi samalla tavoin kuin kristilliset kirkkokunnat. Vaikka he asuvat yhdessä samassa maassa, muslimit jakautuvat yleensä eri moskeijoihin niissä käytetyn kielen ja kansallisuuden mukaan, mikä mutkistaa valtion ja muslimien välisiä suhteita. Kirkko taas toimii yhtenä pyramidin muotoisena järjestelmänä, jonka viranomaiset vastaavat samalla tasolla toimiville valtion viranomaisille: kardinaali tai piispainkokouksen puheenjohtaja ministereille ja presidentille, piispa maaherralle, seurakuntapapit kaupungin pormestarille jne.

Tilanne näyttää kiristyvän nyt, kun on esitetty, että vuoden 1905 lain pitäisi uuden käsityksen mukaan kieltää kaikki uskonnolliset ilmaukset julkisuudessa, mikä olisi tietenkin todella vaarallista kirkkojen vapaalle toiminnalle. Valitettavasti tällainen asenne uskontoja kohtaan näyttää saavan yhä enemmän suosiota yhteiskunnassa.

Miten katolinen kirkko suhtautuu tilanteeseen?

Monet ranskalaiset väittävät Ranskan olevan katolinen maa, vaikkeivät itse käy messussa eivätkä osallistu kirkon toimintaan. Heidän mielestään pitää ennen kaikkea puolustaa niin kutsuttuja kristillisiä arvoja. Monet poliitikot vasemmalta äärioikeistoon saakka hyötyvät tilanteesta ja käyttävät kirkkoa hyväkseen viittaamalla kristityille puhuessaan arvojen tärkeään osaan yhteiskunnan toiminnan kannalta. Ajatus menee näin: kristinuskon kannattaa olla olemassa, sillä se tuo meille hyödyllisiä ajatuksia, mutta parempi on toimia ilman kirkkoa, jota pidetään esteenä tai jopa vaarallisena järjestönä, etenkin siitä syystä, että se on sotkeutunut seksuaalisen hyväksikäytön skandaaliin. Tällainen ”kristinusko ilman kirkkoa” -ajatus on kuitenkin jo tuomittu epäkatoliseksi siitä asti, kun paavi Pius XI vuonna 1926 tuomitsi Charles Maurrasin ja hänen Action Française -liikkeensä. Maurras oli yrittänyt kehittää niin sanottua katolisen yhteiskunnan mallia katolisten arvojen perusteella, mutta ilman Kristusta, kirkkoa ja piispoja. Tiedetään hyvin, millaisia tuloksia saavutetaan, kun Jumala unohtuu.

Nykyisten aktiivisten katolilaisten, piispojen ja pappien vastaus on korostaa hengellisen elämän syventämisen merkitystä saarnaamalla, ettei kannata nostaa arvojen lippua, ellei hengellinen elämä ensin perustu Kristukseen ja ystävyyteen Jumalan kanssa: kristillisten arvojen hyväksyminen ja puolustaminen tulee vain hengellisen elämän seurauksena, eikä pelkkä arvojen korostaminen saa olla hengellisen elämän tai yhteiskunnan peruskivenä.

Kannattaa varmasti vahvistaa arvojen asemaa yhteiskunnassa, mutta ensin katolilaisten pitää tarjota maanmiehilleen Kristusta, joka pelastaa ja vapauttaa meidät – ei niinkään valmiita poliittisia kantoja – sillä Kristusta janoavat kaikki. Ellemme toimi näin, kristinusko uhkaa museoitua ja Ranskassa katolisuudesta tulee pelkkä vanhojen aikojen reliikki, osa kansanperinnettä.

Veli Marie-Augustin
Laurent-Huyghues-Beaufond OP

Artikkeleita

Newmanin jalanjäljissä

John Henry Newmanin kanonisaatio-pyhiinvaelluksella Englannissa ja Roomassa

PYHIINVAELLUS

Littlemore

Sain lokakuussa tilaisuuden tehdä pyhiinvaelluksen Englantiin ja Roomaan. Teemana oli kardinaali John Henry Newmanin elämänvaiheet. Hänet kanonisoitiin eli julistettiin pyhäksi sunnuntaina 13.10.2019 yhdessä neljän muun pyhimyksen kanssa. Meitä oli matkalla viiden hengen ryhmä, joukossa katolilaisia ja katolisuudesta kiinnostuneita luterilaisia. Matka oli matkakumpaneilleni ja minulle monella tapaa merkityksellinen, sillä pyhä John Henry Newman oli kenties ensimmäinen protestanttisuudesta katolisuuteen kääntynyt pyhimys. Pyhä John Henry oli alkujaan anglikaanipappi, joka sittemmin kääntyi katolilaiseksi, vihittiin katoliseksi papiksi ja myöhemmin nimitettiin kardinaaliksi. Hän vaikutti vahvasti katolisen uskon paluuseen anglikaaniseen Englantiin.

Matkustimme ensin Lontooseen, jossa asuimme Opus Dein keskuksessa. Vietimme päivän Oxfordissa, päivän Birminghamissa ja päivän Lontoossa. Kohteet, joissa kävimme, liittyivät tavalla tai toisella Newmaniin: Oxfordissa kävimme St Maryn kirkossa, jossa hän vielä anglikaanipappina ollessaan saarnasi täydelle kirkkosalille, ja Littlemooressa, jossa hänet otettiin katolisen kirkon täyteen yhteyteen. Birminghamissa ja Lontoossa kävimme oratorioissa, jotka Newman oli perustanut seuraten pyhän Filippo Nerin perustaman Rooman oratorion esimerkkiä. Lauantai-iltana lensimme Roomaan, ja sunnuntaina osallistuimme Pyhän Pietarin aukiolla vietettyyn juhlalliseen kanonisaatiomessuun.

Pyhän Pietarin aukio on täynnä ihmisiä. Kuoro laulaa gregoriaanista messusävelmää. Pietarinkirkon julkisivuun on ripustettu viisi suurta taulua uusista pyhimyksistä. Newman on keskellä. Hänen katseensa on syvä ja kirkas. En tiedä, miten kanonisaatio vaikuttaa häneen, joka on jo taivaassa, paitsi että hänen puoleensä käännytään varmasti tästä lähtien useammin täällä maan päällä. Taivaassa ei varmaankaan ole aikaa, joten monikertaistuvat esirukouspyynnöt eivät todennäköisesti haittaa Newmania, niin kuin ei varmaan muitakaan taivaan pyhiä. Miten muuten Neitsyt Maria ehtisi vastata kaikkiin Ave Maria -rukouksiin?

Jotkut protestantit ihmettelevät katolista pyhimyskulttia, niin kuin myös reliikkejä ja pyhiinvaelluksia. Itsekin olen joskus ihmetellyt. Tämän matkan aikana sain uutta ymmärrystä aiheeseen. Rukoilin matkan aikana paljon, erityisesti kirkoissa. Katsoin pyhimyspatsasta ja mieleeni juolahti joku tuttavani: "Tässä on pyhä Veronika, taidanpa rukoilla hänen kaimojensa puolesta, jotka satun tuntemaan, mitä ikinä he tarvitsevatkaan Jumalalta", tai "Tässä on pyhä Maria Magdalena, pyydänpä häntä rukoilemaan erään syntisen puolesta, että Jumala soisi hänelle kääntymyksen armon", tai "Tässä on Neitsyt Maria, joka pitää sylissään

Artikkeleita

Birminghamin oratorio

dellisuutta, jota kristityt ovat eläneet ajassa ja paikassa. Sama periaate pätee myös arkisissa ja maallisissa asioissa. Inhimillistä hyvyyttä koemme toisten ihmisten kautta, varsinkin lähimmäisten ja ystävien kautta. Ukin piippu ja isoisän paita muistuttavat minua heistä ja sitä kautta heidän hyveistään, jotka ovat todella tavoittelemisen arvoisia. Kenties tässä piilee salainen syy, minkä takia ihmiset pitävät museoita ja käyvät niissä.

Pyhä John Henry, kiitos esimerkistäsi. Rukoile kaikkien puolesta, jotka etsivät Jumalaa, totuutta ja merkitystä elämälleen!

Siyan Zhuang

Jeesuksen ruumista, rukoilen kaikkien kärsivien, erityisesti äitien, puolesta". Roomassa majapaikkamme vieressä oli kirkko, jossa säilytettiin pylvästä, johon perimätiedon mukaan Jeesus sidottiin ruoskittavaksi. Sen luona "Herra, armahda" -sanojen mietiskeleminen tuntui erityisen koskettavalta.

Me ihmiset tarvitsemme esikuvia. Meidän täytyy saada nähdä, mitä pyhyys käytännössä tarkoittaa, mitä se saa ihmisen tekemään ja miten se muuttaa ihmistä. Tarvitsemme esimerkkejä, jotta osaisimme elää paremmin omana itsenämme. Sitä varten on olemassa erilaisia pyhimyksiä, joista jokainen voi ottaa esimerkkiä juuri oman elämäntilanteen ja omien mieltymysten mukaan. Reliikit ja pyhät paikat taas auttavat meitä muistamaan sitä pyhyyden to-

URKUMUSIIKIN
JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

LIISA AHLBERG
(Helsinki)

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa torstaina 5. joulukuuta 2019 klo 18.00.

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI

TRIDENTIINISIÄ MESSUJA
Tridentine Latin Masses

pe 15.11. klo 19.00 juhlallinen sielunmessu
Pyhän Henrikin katedraalissa

su 24.11. klo 15 adoraatio ja 16 messu
Pyhän Katariinan kirkossa Karjaalla

su 1.12. klo 13.00 messu
Pyhän Henrikin katedraalissa

gregoriusyhdistys.wordpress.com
facebook.com/gregoriusyhdistys

Kirkkovuoden 2019-2020 ORDO on ilmestynyt

Tilaa nyt omasi
katolinenkirjakauppa.net
Hinta 8 eur

Caritas

Caritas-kuulumiset *Nytt-News*

Adventtikeräys 2019

Ostaisitko lapsellesi ruokaa vai lääkkeitä?

Jordaniassa, jossa Caritas auttaa syyrialaisia pakolaisia, pienten lasten vanhemmat joutuvat tämän valinnan eteen. Yli puolella raskaana olevista pakolaisista ei ole pääsyä hoitoon eikä vastasyntyneiden lasten äideillä ole varaa viedä vauvaansa lääkäriin.

Caritaksella on Jordaniassa kymmenen terveyskeskusta, jotka auttavat kaikista haavoittuvimpia pakolaisia. Sinun avullasi Caritas voi tarjota heille elintärkeää hoitoa ja lääkkeitä.

Kiitos osallistumisestasi Caritaksen adventtikeräykseen!

Siunattua adventin aikaa toivottaen,

Larissa Franz-Koivisto
Suomen Caritaksen pääsihteeri

Esimerkkejä siitä, mitä lahjoituksesi saa aikaan:

- 13 eurolla voimme tarjota lääkärintarkastuksen naiselle ennen ja jälkeen synnytyksen
- 32 eurolla kroonisesti sairas ihminen saa elintärkeän lääkkeensä kuukaudeksi
- 260 eurolla ensisynnyttäjä synnyttää turvallisesti sairaalassa

Adventtikeräys 2019 / Adventsinsamling 2019 / Advent Collection 2019 :

Danske Bank FI73 8000 1270 1545 04
Viite / Ref. 2231
Mobile Pay: 95959

Keräyslupa / Tillstånd för penninginsamling / Collection permit: RA/2019/18 (2019-2022)

KIITOS TUESTASI!

Marrasmarkkinat ja adventtimyyjäiset

Caritaksen perinteiset Marrasmarkkinat järjestetään **sunnuntaina 17.11.** Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa klo 10.30-14.30. Adventtimyyjäiset pidetään **sunnuntaina 1.12.** Pyhän Marian kirkon seurakuntasalissa klo 10.30-14.30.

Luvassa arpajaiset, filippiiniläistä ruokaa, leivonnaisia ja paljon muuta! Myyjäisistä voit hankkia Caritaksen luostarituotteita, kuten suklaata, saippuaa ja kynttilöitä, sekä joulukortteja, filippiiniläisiä koruja ja indonesialaisia koriste-esineitä. Uutuustuotteina Mokkamestarin herkkukahvit! Markkinoiden tuotoilla tuetaan Suomen Caritaksen toimintaa. Tapahtumassa voit myös tutustua toimintaamme sekä liittyä Caritaksen jäseneksi. Tervetuloa!

November Bazaar and Advent Bazaar

The traditional November Bazaar will take place in St. Henry's Cathedral's parish hall on **Sunday November 17th** from 10.30 am to 2.30 pm. The Advent Bazaar will be held in St. Mary's Church's parish hall on **Sunday December 1st** from 10.30 am to 2.30 pm.

The programme includes lottery, Filipino food, baked goods and many other things! At the bazaar, you can find monastery products, including chocolate, soaps and candles, as well as coffee, Christmas cards, jewellery and home decorations. You can also learn more about the work of Caritas in Finland and become a member. Welcome!

Novemberbasar och adventbasar

Caritas Finlands traditionella novemberbasar ordnas **söndagen den 17 november** kl. 10.30-14.30 i Sankt Henriks katedralens församlingssal. Adventbasaren hålls i Sankta Maria kyrkans församlingssal **söndagen den 1.12.** kl. 10.30-14.30.

Mat, bakverk, lotteri, klosterprodukter, choklad, kaffe, julkort, filippinska smycken och indonesiska prydnadsföremål. Kom och fynda - intäkterna går till att stöda Caritas Finlands verksamhet. Välkommen!

På svenska

Ett stort helgonsarv till oss alla

Franciscus Assisilainen: "Kutsu köyhyyteen"

Under en sen höstkväll gick jag in i ett antikvariat för att komma undan regnet. Egentligen sökte jag inte efter något specifikt utan gick från en bokhylla till en annan. I hörnet, kanske bortglömd, såg jag Seppo A. Teinonens översättning av den helige Franciskus skrifter "Kutsu köyhyyteen". Boken var billig, endast två euro. Jag kände givetvis till Franciskus tankegångar från andra verk. Jag hade ju gått Franciskus-pilgrimsfärden från Florens till Rom, en vandring på ca 600 km. Jag hade bott i klostret La Verna, bett framför helgonets grav i Assisi. Boken var dock annorlunda helt faktabaserad. Den består av texter skrivna av helgonet eller som anses vara skrivna av honom, i princip lagtexter och förhållningsregler för ordensbröderna samt omfattande förklaringar.

Översättaren och sammanställaren av boken är professorn och teologen Seppo A. Teinonen (1924–1995), som verkade vid Helsingfors universitet var han var professor i dogmatik och det teologiska fakultetets dekanus. Han översatte ett stort antal närmast klassiska katolska verk, bl.a. av Tomas av Aquino, Johannes av Korset, Tomas av Kempis, Ignatius de Loyola, Josemaría Escrivá de Balaguer, grundaren av Opus Dei, Franciskus och flera andra. Fast han var lutheran sedan födseln konverterade han till katolicismen 1987. Beslutet påverkades av det Andra Vatikankonciliet och hans översättningsarbete av katolska författare och helgon. Andra faktorer som starkt påverkade honom var diskussioner med ledande katoliker i Finland bl.a. biskop Paul Verschuren SCJ och pater Jan Aarts SCJ, som doktorerade ju vid Helsingfors Universitet i frågor gällande vissa katolska och lutherska trosuppfattningar. Det stora avgörandet var för honom mässan och den heliga eukaristin, var bröd och vin transsubstantieras till Kristi lekamen och blod. Han hade som vana att besöka mässan dagligen och motta den heliga eukaristin.

Katolska informationscentret kunde kanske i samband med t.ex. bokmässan i Helsingfors ordna en skild utställning av professor Teinonens livsverk och betydelse för

den katolska kyrkan i Finland. Man kunde även tänka sig att hålla ett föredrag i samma anda vid nästa års bokmässa.

Verket "Kutsu köyhyyteen" har anknytning till vår tid då verkets layout har gjorts av Petri Kovács som idag arbetar för katolska kyrkans informationscenter.

Verket omfattar 147 sidor med över 20 sidor förklaringar. Dessa är viktiga om man vill förstå huvudtexten och dess sammanhang. En intressant observation är t.ex. bokstaven tau, som är symbolen för uppståndelsen och liv. Den helige Franciskus skrev under sina skrifter ibland med denna grekiska bokstav bl.a. till broder Leon som frestades stort av djävulen. Franciskus bad honom hålla skriften fram till sin död. Idag bevaras den i Assisi. Broder Leon skriver att den helige Franciskus märkte honom med denna symbol "signum thau cum capitale". Här hänvisar Franciskus kanske till Hesekiel 9:4-6:

> "Herren sade till honom: Gå igenom Jerusalems stad, och teckna med ett tecken på pannan de män som sucka och jämra sig över alla styggelser och bedrives därinne.
>
> Och till de andra hörde jag honom säga: Dragen fram i staden efter honom och slån ned folket; visen ingen skonsamhet och haven ingen misskund. Både åldringar och ynglingar och jungfrur, både barn och kvinnor skolen i dräpa och förgöra, men I mån inte komma vid någon som har tecknet på sig."

Tau är sålunda en symbol för frälsning och botgörelse.

Den ledande tanken hos Franciskus är Frälsarens ord till den unga rika mannen (Matteus 19 – 21):

> "Hedra din fader och din moder och du skall älska din nästa som dig själv. Då sade den unge mannen till honom "Allt detta har jag hållit. Vad fattas mig ännu?
>
> Jesus svarade honom VILL DU VARA FULLKOMLIG, SÅ GÅ BORT OCH SÄLJ VAD DU ÄGER OCH GIV ÅT DE FATTIGA; DÅ SKALL DU FÅ EN SKATT I HIMMELEN. KOM SEDAN OCH FÖLJ MIG."

Den helige Franciskus var synnerligen aktsam för pengar. Hans följeslagare skall inte ha eller motta pengar. Samlande av pengar leder till synd och är i sig själv något som kan skada hans följeslagare. Alla allmosor skall emottas i natura eller tjänster. Man måste klä sig enkelt enligt hans anvisningar, man får aldrig anse sig vara mer än den andra, man måste vara aktsam gentemot allt levande. Man skall leva ett enkelt liv och vara nöjd med det man har och får. Att sträva till ledande positioner är i sig själv ont och kan leda till synd. Man får aldrig anse sig vara för mer än en annan. Man måste vid döden ändå lämna allt bakom sig. Egentligen äger eller har man ingenting. Allt är sist och slutligen till låns.

Den helige Franciskus hade en klar bild av vad det innebär att leva för Gud. För honom var den heliga katolska kyrkan Kristi frälsningsorganisation på jorden. Han underkastade sig alltid påvens och de överordnades beslut. Boken "Kutsu köyhyyteen" påverkade professor Teinonen på ett radikalt sätt; han konverterade och levde i Kristus i den dagliga mässan och i mottagandet av den heliga eukaristin. De heligas exempel kan påverka oss ännu idag.

En läsvärd bok som man med omtanke borde omfatta och begrunda. Bibeln, Andra Vatikankonciliets texter och helgonens verk hjälper en till en bättre förståelse vad den helige Franciskus försöker säga. Boken är ingen novell eller roman utan ett stort helgonsarv till oss alla.

Jan-Peter Paul

Källa:
Franciscus Assisilainen: *"Kutsu köyhyyteen"*. Kirjapaja Oy, Helsinki 1995.

Boken finns i ny upplaga (2014) i Katolinen kirjakauppa (katolinenkirjakauppa.net).

Artikkeleita

Taivaalla tähtivyö
kirkkaana loistaa,
viestiä jouluyön
tuikkeensa toistaa.
Taivainen kirkkaus,
riemuisa julistus.
Kynttilät syttyy,
kynttilät syttyy.

Metsiin jo Pohjolan
vaipan luo hanki,
ja maa on valkean
verhonsa vanki.
Taivaisen hohteen tuo,
Lucia valon suo,
Santa Lucia,
Santa Lucia.

(Santa Lucia -laulu)

Lucia-juhlasta

PYHIMYS

Lucia syntyi vuonna 286 Italiassa, Sisilian maakunnassa, Syrakusan kaupungissa. Kristillisen uskonsa vuoksi hän kärsi marttyyrikuoleman 13.12.304 keisari Diocletianuksen vainoissa Syrakusassa. Hänen hautansa on löydetty arkeologisissa kaivauksissa; muidenkin todisteiden nojalla katsotaan, että hän on todella historiallinen henkilö. Jo varhain Lucia päätti, ettei hän solmi avioliittoa, vaan että hän pysyy ainaisesti neitsyenä. Aluksi hän ei päätöksestään puhunut mitään äidilleen Eutychialle.

Lucian äiti löysi tyttärelleen sulhaseksi pakanaylimyksen. Mutta Lucia pysyi tekemässään päätöksessä. Ristiriita oli ovella. Eutychia sairastui vakavasti eivätkä lääkärit tai lääkkeet tuoneet ratkaisevaa paranemista. Silloin Lucia äitinsä kanssa teki pyhiinvaellusmatkan Sisilian Cataniaan, pyhä Agathan (kuollut n. vuonna 250 marttyyrina keisari Diocletianuksen vainoissa) haudalle.

Siellä Jeesus paransi täysin Eutychian. Lucia kertoi tekemästään päätöksestä äidilleen, joka osoitti ymmärtämystä. Mutta sulhanen tuli raivoihinsa ja ilmoitti asiasta eteenpäin, että Lucia oli kristitty. Parasta aikaa olivat meneillään ankarat kristittyjen vainot. Lucia joutui vankilaan, jossa häntä kidutettiin. Mutta uskostaan hän ei luopunut. Raakuudet Luciaa kohtaan jatkuivat. Hänet yritettiin kerta kaikkiaan nujertaa ja nöyryyttää. Hänet päätettiin viedä julkiseen haureudenharjoitustaloon. Ihmiset hänen ympärillään huusivat, pilkkasivat ja sylkivät hänen päälleen. Yritettäessä lähteä häntä viemään vetohärät eivät jaksaneet vetää eteenpäin vaunuja, jotka olivat kuin liimaantuneet ja jäätyneet kiinni maaperään. Ihmisvoiminkaan ei tilannetta saatu miksikään.

Silloin raa'an käskynhaltijan aloitteesta Lucian päälle kaadettiin kiehuvaa öljyä, mutta vahingoittumista ei tapahtunut. Myöskään yritykset polttaa roviolla Lucia olivat turhia. Sitten kuitenkin lopuksi Lucialta kaivettiin silmät päästä; lisäksi hänen kaulansa lävistettiin miekalla. Väitetään, että Lucia vielä puhui miekan lävistämällä kurkulla. Lopuksi Lucia kuoli. Joku voi kysyä, miksi Jeesus toisaalta suojeli mutta lopuksi salli raakuuksien tapahtua. Suurta neuvottomuutta tuntee tällaisten kysymysten edessä. Meillä ei ole mitään oikeutta alkaa arvostella Jeesusta, mitään meille ei tapahdu ilman hänen tietämistään.

Lucian kunnioituksesta

Pyhää Luciaa kunnioitetaan sokeiden, näkövammaisten, maanviljelijöiden, verhoilijoiden, satulaseppien, vaatturien, vaatturiliikkeiden harjoittelijoiden ja ompelijoiden taivaallisena suojelijana. Seuraava rukous on katolisesta kalenterista:

Armollinen Jumala,
talven pimeyden keskellä me saamme viettää valon juhlaa
Lucian, pyhän neitsyen ja marttyyrin muistoksi.
Hänen esirukoustensa tähden auta meitä elämään valon lapsina
ja kerran pääsemään pyhiesi kirkkauteen Kristuksen, Herramme, kautta.

Psalmi 43:3-4:
Lähetä valosi ja totuutesi!
Ne johdattakoot minua,
ne vieköötminut pyhälle vuorellesi,
sinun asuntoihisi.
Minä tahdon tulla sinun alttarisi eteen,
sinun eteesi, Jumala, minun iloni!
Siellä saan ylistystää sinua lyyraa soittaen,
Jumala, minun Jumalani!

Katolisen kirkon maailmasta Lucian kunnioitus on levinnyt myös protestanttisiin maihin. Tansksassa, Norjassa ja Islannissa Lucian muistoa vaalitaan. Keski-Ruotsin maakunnista Vänern-järven tuntumasta on tiettävästi jäänyt tietoja, että 1600-luvulla kartanoissa Lucian päivänä aamuyöllä jo kello kahden tai kolmen aikaan on syöty juhlallinen murkina. Lisäksi kotieläimille samoihin aikoihin käytiin antamassa hyviä rehuja.

Valkopukuinen, kruunattu Lucia

Valkopukuinen Lucia on esiintynyt 1750-luvulta lähtien herraskartanoissa Götanmaan alueella. Lucian päivän juhlasta on säilynyt tietoja 1740-luvulta alkaen eräistä Tukholman kouluista. Kynttiläkruunu Lucialla on ollut 1800-luvun alusta lähtien ainakin Vermlannin alueen kartanoissa.

Lucian vakiintunut asu tuo seuraavan viestin: palavat kynttilät kuvaavat tulenliekkejä, jotka eivät vahingoittaneet Luciaa roviolla; valkoisessa puvussa oleva punainen, pitkä vyö kuvaa marttyyrin verta; vihreä kruunu tarkoittaa Lucian taivaallista voittopalkintoa. Voitaneen sanoa, että Luciasta tuli suorastaan Ruotsin kansallisomaisuutta.

Vuosi 1928 toi uutta pontta tavan vaalimiseen; silloin Tukholmassa valittiin ensimmäinen ”virallinen” Lucia. Päivälehti Stockholmas Dagblad oli tapahtuman järjestäjä. Suurenmoinen oli menestys. Lucia seurueensa kera kulki Tukholman pääkatuja. Voidaan sanoa, että tapa levisi kuin kulovalkea kouluihin, yhdistyksiin ja koteihin. Useissa ruotsalaiskodeissa perheen oma Lucia tuo perheen muille jäsenille joulukuun 13. päivän aamulla aamukahvia ja luciapullia pukeutuneena valkoiseen pukuun ja kynttiläkruunuun palavien kynttilöiden kera.

Ruotsissa Lucian merkeissä tapahtuu kokoontumisia muulloinkin kuin 13. päivänä joulukuuta. Nobel-palkinnon saajista monet ovat yllättyneet, kun valkopukuinen Lucia on aamulla tuonut heille aamukahvia ja luciapullia. Tiettävästi myös kansainvälisissä kauneuskilpailuissa Lucia on esiintynyt täydessä asussaan.

Myös Suomessa

Suomessa 1860-luvulta on tietoja Lucia-juhlasta Porvoon lyseossa. Nimenomaan ruotsinkielisille seuduille tapa levisi yhdistyksiin, kouluihin ja koteihin. Vuodelta 1919 on tietoja Högvallan talouskoulusta, jossa Lucia-juhlaa on vaalittu. Oppilaiden toimesta tapaa levitettiin eteenpäin. Vuosina 1920-1930 ainakin ruotsinkielisten alueiden yksityiskodeissa järjestettiin Lucia-juhlia. Vuosina 1930 ja 1931 Helsingissä oli Lucia-kulkueen valinta. Mutta sitten tapa unohtui ja sammui mahdollisesti sen takia, kun pulavuodet ja sotavuodet toivat omat ahdinkoaikansa. Mutta silloinkin ilmeisesti ruotsinkielisissä kodeissa Lucia-perinne jossakin määrin säilyi.

Ja sitten vuonna 1949 eräät ruotsinkieliset hyväntekeväisyysjärjestöt sekä Hufvudstadsbladet valitsivat ruotsinkielisen Suomen Lucian. Siitä lähtien joka vuosi joulukuun 13. päivän iltana Lucia seurueensa kanssa vaeltaa Helsingin katuja pitkin Finlandia-taloon, jossa vietetään Lucia-juhla. Ratsupoliisit avaavat tietä; kansaa on katujen varsilla. Tässä yhteydessä muistuu mieleen joulukuu 1972 (taisi olla joulukuun 13. päivän aamupäivä) ollessani potilaana helsinkiläisessä sairaalassa, kun kauniisti laulava Lucia-kulkue kävi osastoilla.

Maassamme suomenkielisillä alueilla Lucia-perinnettä on hieman vierastettu. Mutta 1980-luvulta lähtien tapa on lisääntynyt ja lisääntyy koko ajan. Lucia-juhlia vietetään mm. Joensuussa, Kuopiossa, Rovaniemellä, Kajaanissa, Tampereella, Seinäjoella, Lapualla, Alavudella ja monissa muissakin suurissa ja pienemmissä kaupungeissa ja maaseutukunnissakin. Lucia-tapahtuma on joulukuun 13. päivänä tai aivan sen päivämäärän tuntumassa.

On sellaistakin tapaa, että päivällä Lucia-kulkue käy laulamassa mm. vanhainkodissa, kaupoissa, pankeissa ja hoitolaitoksissa. Esimerkiksi päiväkodeille, kouluille, kyläyhteisöille Lucia-tapahtuman järjestäminen olisi oivallinen piriste. Lucia-neidot ja kynttilätytöt sekä tarvittaessa hevoskyydityksetvarmaan löytyisivät. Niin sanotut pikkujoulut, joissa valitettavasti taitaa erittäin usein päästä unohtumaan joulun kallis sanoma Jeesuksen syntymästä, ovat vakiintuneet tavaksi Lucian muistoksi pidettyjen tilaisuuksien sijaan (esim. ns. Lussinmessut).

Lopuksi

Luciaa ei palvota eikä jumaloida, vaan hänen esirukouksiaan pyydetään, koska hänet on julistettu pyhäksi. Ainakin sähköasentajille on tuttu valaistuksen yksikkö Lux (luksi); se tulee samasta kannasta kuin Lucia, joka suomeksi merkitsee valonkantajaa.

Eräs Lucia-neitona kulkueessa ollut tyttö kertoi, että kotonaan hän on ollut Luciana ja muita sukulaislapsia on ollut kulkueena. Kyllähän myös suomenkielisillä alueilla yksityiskodeissa tapaa voitaisiin toteuttaa, mutta sehän on tietenkin jokaisen kodin sisäinen asia.

Vaalittakoon siis tätä kaunista, rohkean marttyyrineidon ja valon traditiota ja levitköön se maassamme yli kaikkien rajaaitojen!

Jalo Einola
Lapua

Katso Lucia-pullien resepti:
https://kokkailen.wordpress.com/2019/11/04/lussekatter-luciapullat/

Kirjat

Havaitsetko Jumalan läsnäolon?

Lauri Maarala: *Gurun opissa.* Kuvitus Matti Pikkujämsä. Kirjapaja, Helsinki 2019

Kirjassa kuvastuu Lauri Maaralan kristillisen ajattelun avaruus, jolla hän ottaa vastaan 200-luvulla eläneen egyptiläisen mestarin ja ruotsalaisen suutarin rukouskokemukset sekä eri uskontojen traditioita yhdistävän rikkauden tasavertaisina ilmoituksina Jumalan läsnäolosta ihmisen sisimmässä. Kysymys on jokaiselle mahdollisesta lahjasta, hiljaisuudesta. Vain silloin, kun itse vaikenee, kun hiljaisuus vallitsee, kuulee Jumalan puheen. Kirjassa kerrotaan 42 mystikosta, heidän elämästään, mystisistä kokemuksistaan ja suhteestaan Jumalaan ja ihmisiin. Mukana on tunnettuja nimiä, mutta kiinnostavinta tietoa lukija saa monille lähes tuntemattomista mystikoista.

Ensimmäisenä esitellään Origenes, jonka äiti pelasti kuolemasta piilottamalla poikansa vaatteet. Jos Origenes olisi lähtenyt ulos, hän olisi menettänyt isänsä lailla henkensä kristittyjen vainoissa. Origenes ohjaa: Käy mielikuvissasi lävitse päivää, jota elät, älä arvostele tai tuomitse mitään, kuuntele sisintäsi hiljaisuudessa. Tekijä esittelee Gregorius Nyssalaisen, Pseudo-Dionysios Areopagitan ja erämaassa eläneen Johannes Siinailaisen, joka neuvoo, että sisäiselle matkalle ei voi lähteä ilman opasta. 600-luvulla elänyt piispa Iisak Niniveläinen oli kotoisin Qatarista, entisestä Ninivestä, jossa kristinuskolla on pitkä historia. Keltti Johannes Scotus Eriugena eli 800-luvulla Irlannissa. Hän hallitsi kreikan kielen, tunsi antiikin filosofian ja opetti, että Jumala on kaikkien asioiden syvin olemus, elämän lähde.

1200-luvulla syntynyt flaamilaisen perheen tytär Hadewijch Antwerpeniläinen perusti luostareita kevyempiä itsenäisiä naisyhteisöjä, joiden jäseniä kutsuttiin begiineiksi. Hänen mystisissä runoissaan rakkauden nimet ovat: kahle, valo, hiili, tuli, kaste, lähde ja helvetti. Marguerite Porete, joka poltettiin 1310 roviolla yhdessä harhaoppiseksi julistetun kirjansa kanssa, sanoo: ”Totuus selittää sydämelleni, että olen ainoastaan yhden rakastama.” Kveekari George Fox opetti 1600-luvulla, että jokaisen on mahdollista saada

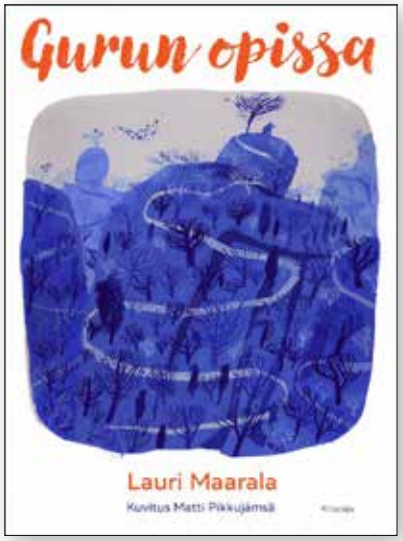

yhteys Jumalaan, koska kullakin on sisimmässään kosketuskohta. Suomeksikin on ilmestynyt rukouskirjallisuuden helmiin kuuluva ranskalaisen Madame Guyonin teos Syvempään Jumalan tuntemiseen. Kirjoittaja joutui kirjansa vuoksi Bastiljin vankilaan, jossa kuoli 1717. Toulousessa Ranskassa 1675–1751 elänyt Jean-Pierre de Caussade SJ opetti sanomaan hiljaa mielessään: ”Tässä olen. Tässä, missä nyt olen, olen edessäsi Jumala.”

Paleontologi Pierre Teilhard de Chardin SJ (1881–1955) oli mystikko, joka pyrki luomaan synteesin kristinuskon ja luonnontieteellisen kehitysopin välille. ”Jumala katsoo lastaan äidin tarkkaavaisuudella, mutta silmiemme on vaikea havaita häntä ennen kuin ne aukenevat valolle.” Käsillä tekeminen rauhoittaa, opetti Hjalmar Ekström suutarinverstaassaan Helsinborgissa, eikä sisimmän hiljaiseen kammioon ulotu ulkoinen melu. Simone Weiliä, ranskalaista mystikkoa ja ajattelijaa, vei Isä meidän -rukous sanojen taakse äänettömyyteen Kristuksen luo. Katolinen aktivisti ja journalisti Dorothy Day opetti kysymään, mikä sija hyvyyden voimilla ja hiljaisilla hetkillä on ihmisen päivässä. Helvetti on sitä, ettei rakasta. Ortodoksisen kirkon ”isoäiti” ranskalainen Elisabeth Behr-Sigel oli kiinnostunut naisista Jeesuksen seuraajina. Jeesus kohteli heitä tasavertaisina ihmisinä: ”että he kaikki olisivat yhtä”.

Juhani Rekola, 1900-luvun ajattelija ja esseisti, toimi sotilaspappina jatkosodassa ja Tukholmassa myös ”Slussenin sissien” eli suomalaisten alkoholistien pappina. Hänen mielestään Jumala ja Betlehem ovat kaikkialla. Benediktiinimunkki John Main opetti meditaatiota hindumestarilta saamansa ohjauksen mukaan, jolloin hänen kristillinen uskonsa syveni. Hän opetti mielen rauhoittumiseksi toistamaan sanaa ”maranata”. Pyhiinvaeltaja Gerard W. Hughes SJ kertoo, että vaeltaessaan ihminen tekee matkaa myös omaan sisimpäänsä ja että matka on tärkeämpi kuin päämäärä. Kantamuksen on oltava kevyt, jolloin tilaa on myös Jumalalle. Filosofian, kemian ja teologian tohtori mystikko Raimon Panikkar alkoi etsiä uusia uskonnon ilmaisumuotoja intialaisesta spiritualiteetista. Hän pyytää Jumalalta: ”Hiljennä minut, että kuulisin hiljaisuutesi. Hiljaisuutesi puhuu kaikkia sanoja selvemmin.”

Eri uskonnot ovat kuin virtoja, jotka kulkevat omaa uomaansa samaan mereen, ohjaa tutkija Ursula King. Hän perusti Bristolin yliopistoon uskonnon ja sukupuolen vertailevan tutkimuksen keskuksen. Yhdysvaltalainen naisten hengellinen ohjaaja ja terapeutti Kathleen Fischer opettaa havaitsemaan Jumalan läsnäolon ja kuuntelemaan omia ja toisten uskon kokemuksia. Viimeisenä esitellään Cynthia Bourgeault, joka on opettanut meilläkin tunnettua hiljaista keskittävää rukousta eli Centering Prayer -menetelmää yli 30 vuotta.

Kirjan ansiokkaat kuvat on tehnyt tunnettu graafikko ja kuvittaja Matti Pikkujämsä. Niiden värit kuvaavat kunkin mystikon perusajatusta yhteydessään. Puhuttelevana esimerkkinä voi mainita Jean-Pierre de Caussaden esittelyssä kirkkaana katukiveyksellä hehkuvan leppäkertun. Sen ympärillä harmailla katukivillä eteenpäin kiiruhtavat tummat kengät kertovat hiljaisuuden unohtaneista ihmisistä.

Elina Grönlund, Obl. OSSS

Lukijoilta

Lesken ropo: ”Hyvä antaa vähästään, paha ei paljostakaan”

Kurkijoen kirkossa on öljyvärimaalaus, jonka alareunassa on teksti:

”Joca Köyhä Armahta hän Laina Herralle, joca hänet Hyvät työnsä Hänelle iällens Maxawa on. Psal 14 v 7” (oik. Sananl. 19:17).

Kuvassa on teksti: ”Hänen Päälläns pidä Hänen cruununsa cucoistaman 132v18”, Jumalan armocätet Taiwutta Sydämen Andeliaisuuden. Andeliaisuuden palca Maxetan ylhäldä armoja cunnian cruunulla.”, ”Tehkä hywin ja Lainatcat Nijn Teidän Palcan on suuri Taiwas. Luc. 6 v. 35” ja ”Cadzo Tämä köyhä leski Pani enemmän cuin caicki muut Luc. 21 v. 3”

Lesken ropo -aiheeseen liittyviä rahoja

Vertauksessa lesken rovosta (Mark. 12:42) kerrotaan uusimman raamatunkäännöksen mukaan: ”Sitten tuli köyhä leskivaimo ja pani arkkuun kaksi pientä lanttia, yhteensä kuparikolikon verran.”

Kreikankielisessä alkutekstissä kerrotaan köyhän lesken uhranneen kaksi leptonia, jotka yhteensä olivat yksi kodrantes. Jälkimmäinen on sama kuin quadrans, roomalaisen rahajärjestelmän pienin raha tuohon aikaan. Lepton puolestaan tarkoittaa pientä rahaa ylipäätän, joskin pidetään varmana, että sillä tässä yhteydessä on tarkoitettu roomalaisten prokuraattoreiden Palestiinassa lyöttämiä paikallisia kuparirahoja, jotka olivat vieläkin pienempiä kuin pienin roomalainen raha. Raamatun latinankielisessä käännöksessä kerrotaan lesken uhranneen duo minuta eli kaksi pikkurahaa, jotka yhdessä tekivät quadransin.

Kansallismuseon kokoelmissa on alkuperäinen lepton, jonka on lyöttänyt Pontius Pilatus vuonna 30. Rahan etusivulla on lituus (augurin sauva) sekä keisari Tiberiuksen nimi, takasivulla on lehväseppeleen keskessä kirjaimin LIZ merkitty vuosiluku 17 (= keisarin 17. hallitusvuosi).

Mikael Agricolan käännös (1548) samasta kohdasta kuuluu: ”Niin tuli yxi

Georg von Rosen, 1899, Ateneum.

kiehue lesk ja pani caxi ropoja ne tekevät yhden penningin.” Penninki oli pienin raha 1500-luvun alkupuolen Suomessa, joten leski uhrasi siis kaksi pientä rahaa, jotka yhdessä tekivät kotimaisen rahajärjestelmän silloin pienimmän yksikön.

Vastaavan kohdan ruotsinnoksessa käytetään lesken rahoista nimeä skärv, ja ne tekivät yhteensä yhden penningin (penning). Skärv vastaa puolestaan saksankielen sanaa Scherf, joka nimenomaan tarkoittaa puolen penningin rahaa. Voimme pitää varmana, että puolipenninkisen ruotsalainen nimitys keskiajalla on ollut skärv ja suomalainen nimitys ropo. Ropoja ei kuitenkaan lyöty Ruotsissa enää 1300-luvun jälkeen. Sen sijaan Tallinnassa ja Tartossa lyötiin niiitä liiviläisen rahajärjestelmän yksikköinä aina 1500-luvun alkupuolelle saakka. Ne kiersivät yleisinä myös Etelä-Suomessa ja olivat siten Agricolalle ja hänen aikalaisilleen varmasti tuttuja.

Kansallismuseon kokoelmissa on muun muassa ruotsalainen ropo ja penninki 1300-luvun alusta (edellinen on Perniön kirkon ja jälkimmäinen Koroisten piispankartanon kaivauksista), kuten myös tallinnalainen 1400-luvun puolivälissä lyöty ropo Kemiön kirkosta ja samanaikainen penninki Raaseporin linnan kaivauksista.

Raamatun suomennoksen (1642) aikaan ei penninkejä ollut enää sataan vuoteen lyöty, joten suomennokseen valittiin sen tilalle silloinen pienin lyöty raha. Se oli neljännesäyrin kupariraha eli kuusinainen. Näin ollen leski siis uhrasi kaksi ropoa (nyt merkityksessä vähäpätöinen raha), jotka yhdessä tekivät kuusinaisen, sanankuulijoille tutun rahajärjestelmän pienimmän rahan.

Kuningatar Kristiina lyötti vuonna 1642 kuusinaisia. Vaikka kuusinaisia ei enää 1650-luvun jälkeen lyöty, säilyivät vertauksen rahalajit muuttumattomina aina 1900-luvun alkuun asti. Yli 250 vuoden aikana kuusinainen oli varmaan muuttunut sanankuulijoille käsittämättömäksi sanaksi ja vuoden 1906 evankeliumien käännösehdotuksessa kummajaisesta luovuttiin. Leski uhrasi nyt kaksi ropoa, jotka tekivät yhteensä noin pennin, silloisen rahajärjestelmämme pienimmän yksikön.

Kun uusi raamatunkäännös vuonna 1938 hyväksyttiin, oli ehtinyt kulua 14 vuotta siitä kun viimeiset itsenäisyytemme alkuvuosien pienen pienistä pennin rahoista oli lyöty. Niinpä lesken kaksi ropoa tekivät nyt yhteensä muutamia pennejä. Ehkäpä vanhan pennin pieni koko sai sen näyttämään niin mitättömältä ”rovolta”, että se ei enää kelvannut vastaamaan yhteensä kahta ropoa.

Suomen Kirkon Sisälähetysseura teki ”alkuperäisestä” lesken rovosta, eli Pontius Pilatuksen aikaisesta leptonista vuonna 1969 hieman suurrennettuja jäljitelmiä, joiden esikuva on kuitenkin toista tyyppiä kuin Kansallismuseon kokoelman leptonit. Uusien ropojen myyntitulot käytettiin kehitysvammaisia nuoria varten tarkoitetun oppilaitoksen rakentamiseen Pieksämäelle.

Lähde: Biblia 350, Suomalainen raamattu 1642-1992
Den Finska Bibeln, Museovirasto 1992

Pentti Hongisto

Ilmoitukset

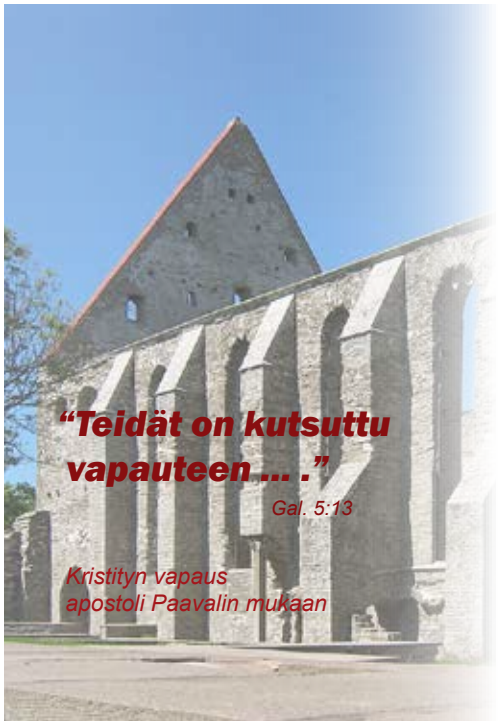

Ursuliinisisaret kutsuvat teidät

JOULUAJAN RETRETTIIN
Tallinnaan 26. –30.12.2019

Retretin johtaa
isä Marie-Augustin Huyghues-Beaufond OP

Retretti alkaa torstai-iltana 26.12. birgittalaisluostarin vieraskodissa ja päättyy maanantaiaamuna 30.12. pyhän messun ja aamiaisen jälkeen.

Hinta: 250 €
(sisältää majoituksen yhden hengen huoneessa ja kaikki ateriat).

Ilmoittautumiset
22.11.2019 mennessä osoitteeseen:
ursuliinit@elisanet.fi tai puh.: 041 5442 454

Ilmoittautumisen jälkeen lähetämme tarkemmat tiedot retretin ohjelmasta

Tervetuloa!

UUTUUS

Hugo Rahner
MARIA JA KIRKKO

Syvällinen mietiskely kirkkoisien kirjoituksista löytyvistä ”kadonneista aarteista”, jotka valaisevat Marian ja kirkon salaisuutta. Kirkkoisillä on paljon sanottavaa meidänkin aikam-me ihmisille. Kirja johdattaa lukijan ymmärtämään syvällisemmin Marian roolia Jeesuksen ja jokaisen kristityn äitinä. Suom. Katri Tenhunen ja Pauli Annala.
KATT 2019, 154 sivua, hinta 20,–

katolinenkirjakauppa.net

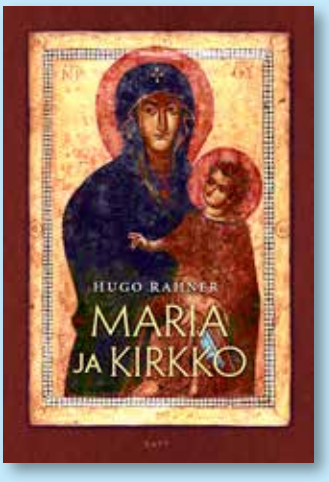

Ilmoitukset

STUDIUM CATHOLICUM

Seminar: Towards solving the environmental crisis: contributions of the Church, the EU and Society

Tuesday, November 19th, 2019 At 18.30-21.00, Angelicum Hall

1. On care for our common home: The contribution of the EU
- by Nigel Haigh (Institute for European Environmental Policy)
2. The psychosocial dimensions of the environmental crisis
- by Panu Pihkala (University of Helsinki)
3. Laudato si: Environmental spirituality
- by Fr. Gabriel Salmela, OP (Studium Catholicum)

Studium Culture Night

Terhi Suorlahti-Gerardin – Vocation to be an actress (Näyttelijän kutsumus) at the Angelicum Hall
Friday, November 29th at 19.00 – 21.00

Pikkujoulu / Pre-Christmas Party

Sunnuntaina 1.12.2019 klo 14.30-16.30 Angelicum salissa
Kaikki ovat lämpimästi tervetulleeksi! Tulkaamme ja nauttimaan mielenkiintoisia ohjelmia ja herkullisia nyyttikestien ruokaa ja juomia eri maista.
Sunday Dec. 1st, 2019 at 14.30-16.30 at the Angelicum Hall
Everybody is very welcome ! Let's gather to enjoy interesting programs and delicious pot-luck food and beverages from different countries
Järjestäjänä Tervetulotiimi – Organised by Welcoming Team

3-Day Advent Retreat

December 6th-8th, 2019 at the Studium Catholicum
"The Holy Family – Faith incarnated"
Meditation over the beginning of our salvation, reflecting on how Mary and Joseph participate in God's plan through faith marked by both trust and struggle with Fr. Haavar Simon, OP

- Friday, December 6th at 18.00 -21.00
- Saturday, December 7th at 10.30 -16.00
- Sunday, December 8th at 10.30 -15.00

Places are limited. The fee is 25 eur.
The deadline for registration and payment is November 25th.
Please pay to the Studium Catholicum Nordea FI40 2001 2001 0002 81 and inform lucia.indren@studium.fi or 040 4145861

Studium Catholicum
Ritarikatu 3A, 00170 HELSINKI
www.studium.fi

BENEDICTUS XVI

Sacramentum caritatis UUTUUS

Rakkauden sakramentti

Apostolinen kehotuskirje 2007

KATT, 117 sivua, hinta 12,–

katolinenkirjakauppa.net

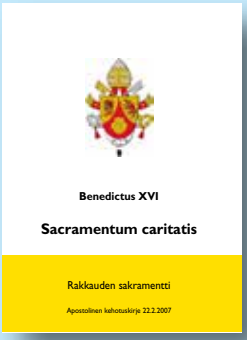

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, *Contact*: Markus Mäkelä 044-5021206.

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398
Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Uutuudet ja klassikot
– kirjakauppasi netistä
katolinenkirjakauppa.net

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää. F I D E S

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 15.11.- 22.12.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja ma, ke, pe 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Mon., Wed., Fri. 17.30, as well as before Masses on Sunday and by appointment.*

17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
18.11. ma 18.30 jatkokurssi
23.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
25.11. ma 18.30 johdantokurssi
31.11. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu
2.12. ma 18.30 kirjallisuuspiiri
6.12. pe 11.00 messu isänmaan puolesta
7.12. la 9.30 seurakunnan retretti, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
9.12. ma autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 18.00 messu, 18.30 jatkokurssi
14.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
15.12. su adventin 3. sunnuntai (Gaudete): 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
21.12. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 17.11., 15.12. su 15.00
Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): 24.11., 8.12., 22.12. su 11.15

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 (1. su ruotsi, 2. su perhemessu suomeksi, 3. su vietnami, 4. su perhemessu suomeksi, 5. su saksa), 13.00 messu englanniksi, 14.30 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 8.00 messu suomeksi tai englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 16.45–17.05, su 9.30-9.50 ja 17.30–17.50. Seurakunnan kanslia avoinna sopimuksen mukaan.
• *Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in Finnish, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass in Finnish, 5th Sun. German), 13.00 Mass in English, 14.30 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 8.00 Mass in Finnish or English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 16.45-17.05, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open by appointment.*

17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.12. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria-klubi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
6.12. pe Pyhän Marian kirkon vihkimisen vuosipäivä (1954), itsenäisyyspäivä: 10.00 messu suomeksi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi, 18.45-24.00 adoraatio
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Espoo (Olarin kappeli, Kuunkehrä 4): 1.12., 5.1., 2.2., 1.3., 5.4,. 3.5. su 16.00
Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 23.11., 28.12., 25.1., 22.2., 28.3., 25.4. la 16.00, 23.5. klo 17.00 (Huom.! poikkeuksellinen aika)
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 14.12., 11.1., 8.2., 14.3., 4.4., 9.5. la 14.00, lisäksi su 24.11. adoraatio klo 15.15 ja gregoriaaninen messu klo 16.00
Nummi-Pusula (yksityinen kappeli, Sitarlantie 448): 16.11., 21.12., 18.1., 15.2., 21.3., 18.4., 16.5. la 16.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 15.11.- 22.12.

1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. su: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

15.11. pe 18.00 messu Porissa
16.11. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu, 17.00 messu arameaksi
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
23.11. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/mässa på Åland
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.00 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.12. pe 10.30 messu isänmaan puolesta
7.12. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/mässa på Åland
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
14.12. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
15.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.12. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/mässa på Åland
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI
16.11., 14.12. la 9.30

DIASPORA
Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St.Mårtensgården, Hindersböle): 23.11., 7.12., 21.12. la 10.00
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 17.11., 8.12., 22.12. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 15.11. pe 18.00, 25.12. ke 16.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 gregoriaaninen messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja 18.30 messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Parannuksen sakramentti ma, ti, ke, to 17.30-17.55, la 9.30-10.55 ja su 10.00-10.25 tai sopimuksen mukaan.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, 18.00 Gregorian Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' Chapel. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs. 17.30-17.55, Sat. 9.30-10.55. and Sun. 10.00-10.25 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.*

16.11. la 9.00 opetuspäivän alkuhartaus, 12.30 perhemessu
17.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
4.12. ke 7.00 Rorate-messu
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, adventin lauluja ja myyjäiset
9.12. ma Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 18.00 messu
11.12. ke 7.00 Rorate-messu
15.12. su adventin 3. sunnuntai (Gaudete): 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
18.12. ke 7.00 Rorate-messu
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

LAUANTAIKURSSI
16.11. la 9.00

JOHDANTOKURSSI
28.11., 12.12. to 17.00

Mahdollisista poikkeuksista ja lisäyksistä ilmoitetaan seurakunnan verkkosivuilla ja ilmoitustaululla.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper. To ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers. Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 13.00 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
20.11. ke 18.00 iltamessu, 18.30 Usko & Elämä -sarja
23.11. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.30 messu suomeksi, 15.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
26.11. ti 14.00 messu, 14.30 seniorit, 18.00 messu, 18.30 naistenpiiri
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 12.30 messu tagalogiksi/Mass in Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.12. ke 18.00 iltamessu, 18.30 raamattupiiri
6.12. pe 10.30 messu isänmaan puolesta
7.12. la 9.00-14.00 adventtiretretti englanniksi/Advent Retreat in English
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
9.12. ma autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 18.00 juhlamessu, 19.00 naistenpiiri
10.12. ti 14.00 messu senioreille
11.12. ke 18.00 iltamessu, 18.30 informaatiokurssi
14.12. la 9.50 katekeesi, 12.00 lastenkerho, 14.00 perhemessu
15.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 13.00 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.12. ke 18.00 iltamessu, 18.30 Usko & Elämä -sarja
21.12. la 9.00-14.00 adventtiretretti

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 15.11.- 22.12.

22.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 15.00 messu puolaksi/ Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 23.11., 14.12. la 9.50

SAKRAMENTTIOPETUS (ensikommuunio)
1.12. su 11.30

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkko, Erottajakatu 2): 1.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 8.12. su 16.00, Huom.! 26.12. to 16.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): 24.11., 8.12., 22.12., 26.12. su 12.00
Seinäjoki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): 23.11., 21.12. la 18.00
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: su 24.11., la 7.12., su 22.12., Huom.! ke 25.12. klo 17.00

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-5444 110. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi.

• Su 10.00 rippi, 11.00 messu. Ke, to, pe 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio, pe 17.30 rippi. Maanantain, tiistain ja lauantain messuajat vaihtelevat. Tiedustele seurakunnasta. Ripittäytyminen mahdollista myös muina aikoina, sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Confession, 11.00 Mass in Finnish. Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration, Fri. 17.30 Confession. Mass times vary on Mondays, Tuesdays, and Saturdays. Please contact the parish for more information. Confession possible also by appointment.*

15.11. pe Huom.! ei iltamessua: matka juhlalliseen sielunmessuun Helsinkiin
16.11. la Huom.! ei messua Lappeenrannassa (tilat poissa käytöstä)
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu, 16.00 messu Lahdessa
22.11. pe 18.00 hiljainen messu (1962)
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu
6.12. pe 18.00 messu (novus ordo) isänmaan puolesta
7.12. la 14.00 katekeesi Lahdessa, 16.00 messu Lahdessa
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu
14.12. la 14.00 katekeesi Kotkassa, 16.00 messu Kotkassa
15.12. su adventin 3. sunnuntai (Gaudete): 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu
21.12. la 14.00 katekeesi Lappeenrannassa, 16.00 messu Lappeenrannassa
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.00 rippitilaisuus, 11.00 messu, 16.00 messu Lahdessa

Marras-joulukuussa katolisen uskon jatkokurssi. Lisätietoja seurakunnasta.

DIASPORA
Lahti (ort. kirkko, Harjukatu 5): klo 16.00: su 17.11., la 7.12., su 22.12.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 14.12. la 16.00
Lappeenranta (ort.kirkko, Kristiinankatu 3): 21.12. la 16.00, (Huom.! ei messua 16.11.)

KATEKEESI
Kouvola (seurakuntasali): ?
Lahti (ort. kirkko, Harjukatu 5): 7.12. la 14.00
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 14.12. la 14.00
Lappeenranta (ort.kirkko, Kristiinankatu 3): 21.12. la 14.00, (Huom.! ei katekeesia 16.11.)

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu, to 17.00 adoraatio ja messu, la 11.30 messu ja Angelus. Ti, ke, la 18.00 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish, Thurs. 17.00 Adoration and Mass, Sat. 11.30 Mass and Angelus. Tues., Wed., Sat. 18.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora.)*

17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Kajaanissa
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
9.12. ma autuaan Neitsyt Marian perisynnitön sikiäminen: 18.00 messu
15.12. su adventin 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa

DIASPORA
Kajaani (Kirkkokatu 17): 24.11. su 17.30
Kemi (Lehtokatu 31): 17.11., 15.12. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 1.12. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 12): 22.12. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 8.12. su 17.30

KUOPIO

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio. Puh. 044-3657142, 0449744608. Sähköposti joosef@katolinen.fi. Kotisivu joosef.katolinen.fi.

• Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.00 messu. Pe 17.30 adoraatio. (Ei adoraatiota juhlapyhinä.) La 19.00 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika su 10.30-10.50 ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 11.00 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Fri 17.30 Adoration. (No Adoration on Feast Days.) Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sun. 10.30-10.50 and by appointment.*

16.11. la 15.00 messu Varkaudessa, 20.00 nuortenilta Joensuussa
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
24.11. su Kristus, kaikkeuden kuningas: 11.00 päämessu, 17.30 rippitilaisuus Joensuussa, 18.00 messu Joensuussa
30.11. la 15.00 messu Mikkelissä, 20.00 nuortenilta Joensuussa
1.12. su adventin 1. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
7.12. la 13.00 messu Savonlinnassa, 20.00 nuortenilta Joensuussa
8.12. su adventin 2. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
14.12. la 20.00 nuortenilta Joensuussa
15.12. su adventin 3. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
21.12. la 15.00 messu Mikkelissä, 20.00 nuortenilta Joensuussa
22.12. su adventin 4. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu

Yhdistykset ja yhteisöt • Societies • Muut • Others

DIASPORA
Mikkeli (Lähemäen seurakuntatalo, Paukkulantie 27): 30.11., 21.12. la 15.00
Savonlinna (Pikkukirkko, Olavinkatu 29): 7.12. la 13.00
Joensuu (Kaislakatu 6): messu: 17.11. su 10.00, 24.11. su 18.00, 1.12., 8.12., 15.12., 22.12. su 10.00 nuortenilta: 16.11., 30.11., 7.12., 14.12., 21.12. la 20.00
Varkaus (lisätietoja seurakunnasta): 16.11. la 15.00

Hiippakunnan kuuria

Piispantalo: Rehbinderintie 21, 00150 Helsinki, 09-6877460, hiippakunta@katolinen.fi. • **Taloustoimisto:** 050-4621522 (ma-pe 11-15), ekonomi@katolinen.fi.
• **Opetusosasto**: Kuusitie 6, 00270 Helsinki, 050-5440871, opetus@katolinen.fi.
Katolinen tiedotuskeskus: Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki, 09-6129470, info@katolinen.fi • **Julkaisuosasto:** katri.tenhunen@katolinen.fi • **Viestintäosasto:** marko.tervaportti@katolinen.fi.

Keskukset

Suomen Caritas

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Toimisto on normaalisti avoinna ma-to klo 9-17 ja pe klo 9-15.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • **Kirjasto** on avoinna maanantaina, tiistaina, keskiviikona ja perjantaina 13-18, sekä torstaina 9.30-18 • **Messut** maanantaisin (englanniksi) ja perjantaisin (suomeksi) klo 12.00; tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 7.30 • **Holy Mass** at 12.00 on Mondays (in English) and Fridays (in Finnish); at 7.30 a.m. on Tuesdays, Wednesdays and Thursdays (in English). • www.studium.fi.• The Studium Catholicum will be closing for the Christmas break at 18.00 on Friday December 13th 2019 and will reopen at 13.00 on Tuesday January 7th 2020.

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

Kaikille avoimet ja ilmaiset luennot pidetään Studium Catholicumin tiloissa (Ritarikatu 3A, 3. krs) torstai-iltaisin klo 19.00. Ovet avautuvat klo 18.30, ja luentojen jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Sydämellisesti tervetuloa! • Föreläsningarna hålls på Studium Catholicum (Riddaregaran 3A, 3. vån.), på torsdagskvällar kl 19. Dörrarna öppnas kl 18:30. De kostnadsfria föreläsningarna är öppna för alla intresserade och efteråt bjuds det på kaffe. Varmt välkomna!

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä Turussa. Kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin ja ylisisaren äiti M. Bernabé O.Sss:n johdolla. Yhteyshenkilö: Raija Markkula, e-mail: raija.markkula7@gmail.com, puhelin: 040 578 3024

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00 • Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot – OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Syksy 2019 – 71. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin, kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa. • **Syksyn 2019** viimeinen kokoontuminen: **10.12.** Fransiskaanisen sääntökunnan organisoija paavi Gregorius IX / Heikki Suominen • Kokouksen jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18 • Vastuuhenkilö: Marko Pitkäniemi OFS, puh. 046 6175314, sp: marko.pitkaniemi@katolinen.fi • Kotisivut: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti, mtervaportti@gmail.com. Moderaattori Anders Hamberg. • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot – SCJ

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot – OCDS

Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis • Vastuuhenkilö Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS, gsm 050-3410248, email kahanpaa@ulc.jyu.fi. Postitusosoite Sepeteuksent. 19 B 00760 Helsinki. • www.sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu kuukauden 1. keskiviikkona pyhän Marian kirkolla. Ensin on messu klo 14.00 ja sen jälkeen kahvit ja ohjelmaa srk-salissa.

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Maallikkodominikaanit – OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Pertti Ylinen OP, perttiy60@gmail.com, puh. 050 3042419. Kotisivu: maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Seniorit

Tiistaina **19.11.** ja **17.12.** messu Pyhän Henrikin katedraalissa kello 14.00 ja sen jälkeen kahvitilaisuus seurakuntasalissa. Tervetuloa.

Rorate-rukoushetki

Tervetuloa kuuntelemaan
adventtiajan musiikkia!
Rukoushetket järjestetään lauantaisin
Pyhän Henrikin katedraalissa

30.11. klo 19.00
7.12. klo 9.30
14.12 klo 19.00

Musiikissa:
Andreas Bucksrucker, Sari Pyykönen
Aino Salmi, Marko Pitkäniemi,
Sabina Aftyka

Tervetuloa nauttimaan
musiikista ja hiljentymään
adventinaikaan!

Osoitekalenteri ilmestyi

Hiippakunnan osoitekalenteri on ilmestynyt vihdoin ja jaettu seurakuntiin, joista seurakuntalaiset voivat hakea oman kappaleensa ilmaiseksi. Kalenterissa on ajankohtaiset yhteystiedot hiippakunnan eri yksiköihin ja seurakuntiin sekä sääntökuntiin ja yhteisöihin, jotka toimivat kirkon piirissä. Lisäksi siinä on hiippakunnan yleinen liturginen kalenteri.

Kalenterissa on havaittu pari inhimillistä virhettä. **Sivulla 8** kohdassa **notaari,** kohdan pitää olla tyhjä, koska Auli Nukarinen on jäänyt eläkkeelle. **Sivulla 24** kohdassa karmeliittamaallikot, korjatut tiedot ovat **postitusosoite** Sepeteuksentie 19 B 00760 Helsinki, **vastuuhenkilö** Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS, **gsm** 050-3410248, email kahanpaa(at)ulc.jyu.fi.

KATT

Mitä katolinen kirkko opettaa ihmisen pelastumisesta?

Teot – armo – pelastus

Katolilaisten ja protestanttien välillä vallitsee usein epäselvyyksiä siitä, mitä toinen opettaa pelastumisesta. Tässä artikkelissa esittelen lyhyesti katolista opetusta aiheesta.

Aadamin langettua syntiin jokaisessa ihmisessä vaikuttaa perisynti. Tämä on huono uutinen. Jumala ei jättänyt ihmistä tähän onnettomaan tilaan vaan Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kautta ihmiselle avautui jälleen tie Jumalan luo. Sanotaan, että ristinkuolemallaan Jeesus ansaitsi kaiken sen armon, jonka ihminen pelastuakseen tarvitsee. Tämä on hyvä uutinen.

Mutta mitä 'armo' tarkoittaa? Monet väärinymmärrykset nousevat siitä, että sanalla on eri merkityksiä katolisessa ja protestanttisessa teologiassa. Hieman yksinkertaistaen voi sanoa, että protestantit tarkoittavat 'armolla' yleensä syntien antaaksiantamista ja vain sitä. Katolilaiset tarkoittavat 'armolla' syntien anteeksiantamista mutta lisäksi voimaa uuteen elämään. Tällaista armokäsitystä kuvaa esimerkiksi Paavalin toteamus "jokainen, joka on Kristuksessa, on uusi luomus" (2. Kor. 5: 17). Armo ei katolilaiselle ole jotain, joka "jää ihmisen ulkopuolelle", vaan jotain, mikä vaikuttaa ihmisen sisäisen uudistumisen. "Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! Kaiken on saanut aikaan Jumala" (2. Kor. 5: 18). Uudessa ihmisessä vaikuttaa edelleen myös "vanha Aatami", jota Paavali kutsuu "lihaksi" tai "lihan konkupiskenssiksi" (käännetään yleensä "lihan himoksi"). Kristityn tulee elää tuon uuden, ei vanhan ihmisen mukaan: esim. Gal. 5:16: "Vaeltakaa Hengessä, niin ette lihan himoa täytä".

Mutta onko uusi elämä mahdollista? Tehden eroa ajatteluun, jonka mukaan ihminen olisi armon saaneenakin täysin passiivinen ja voimaton, Pyhä Augustinus vastasi, että Raamatun kehotukset olisivat turhia, ellei se olisi mahdollista: mutta se ei ole kuitenkaan mahdollista ihmisen omin voimin, vaan Jumalan armon avulla (teoksessa "Armosta ja vapaasta tahdosta", *De gratia et arbitrio libero*). Katolinen ajattelu on tämän mukainen. Sen, minkä Jumala käskee, hän tekee mahdolliseksi armollaan" (Katekismus, 2082).

Kirkon varhaisina vuosisatoina elänyt pelagiolaisuus oli harhaoppi, jossa ihmisen *vapautta* ja *vastuuta* korostettiin niin paljon, että päädyttiin sivuuttamaan *armo.* Toinen ääripää on ymmärtää armo sillä tavalla väärin, että päädytään sivuuttamaan ihmisen vapaus ja vastuu. Katolinen käsitys on, että tulee pitää kiinni molemmista. Jumalan armo edeltää ihmisen vastausta, mutta ihmisen vallassa on ottaa armo vastaan tai torjua se, ja sitten joko elää sen mukaisesti (tehdä hyvää) tai elää vanhan ihmisen mukaisesti.

Joitain väitteitä

"Katolilaiset vaativat hyviä tekoja: näin he ovat langenneet pelagiolaisuuteen, jonka *mukaan ihminen kykenee pelastamaan itsensä ilman Jumalan armoa."*

Kuten edellä on esitetty, katolilaiset ajattelevat, että Jumalan armo antaa voiman hyvän tekemiseen. Hyvän tekemisessä on siis kyse armosta ja uuden elämän lahjasta, jota ihmisen tulee käyttää ja jonka mukaan elää.

"Katolilaiset ajattelevat, että armoa tai taivaspaikan voi ansaita."

Katolisen opetuksen mukaan kukaan *ei* voi ansaita kääntymisen armoa, jota kutsutaan myös ensimmäiseksi armoksi. Pelastus on Jumalan lahja, jota *Hän* tarjoaa kaikille. Sen sijaan ajatellaan, että kristitty voi Jumalan armon avulla vaikuttaa omaan ja muiden pelastukseen. Hän voi omilla valinnoillaan tehdä Jumalan tarjoaman armon turhaksi ("vaeltaa lihan mukaan"), toisaalta hän voi uuden ihmisen elämää. Tähän liittyy ansion käsite. Katekismus opettaa: "Jumalan edessä ihmisellä ei ole omasta puolestaan ansiota sanan varsinaisessa mielessä. Hänen ja meidän välillämme vallitsee mittaamaton eriarvoisuus, sillä me olemme saaneet kaiken häneltä, Luojaltamme. Ihmisellä on kristillisessä elämässä vain sen tähden ansiota Jumalan edessä, että Jumala on vapaasti avannut ihmiselle mahdollisuuden toimia yhdessä hänen armonsa kanssa … Ihmisen ansio on pohjimmiltaan Jumalan teko, sillä hyvät teot lähtevät Kristuksessa Pyhän Hengen edeltävistä ja auttavista armoista" (KKK, 2007-2008).

Pyhää Augustinusta mukaillen: "Sinä olet pyhien joukon kunnia, ja palkitessasi heidän ansionsa sinä kruunaat omat lahjasi" (Pyhien I prefaatio, vrt. pyhä Augustinus, *Enarratio in Psalmum* 102, 7).

"Katolilaiset kuvittelevat pääsevänsä taivaaseen ilman Jumalan armoa."

Edellisen perusteella vastaus on jo selvä. Kirkko on vastannut tähän esimerkiksi vuonna 1547 näin: "Jos joku sanoo, että ihminen voi teoillaan, joita hän tekee luonnollisilla voimillaan tai lain opetuksen kautta, ilman Jeesuksen Kristuksen kautta annettua jumalallista armoa vanhurskautua Jumalan edessä: hän olkoon erotettu" (Trenton kirkolliskokous, Kaanonit vanhurskauttamisesta, 1. Suom. M. Voutilainen teoksessa *Tridentinum*)

Mitä katolinen kirkko siis opettaa ihmisen pelastumisesta? Sitä, että se on Jumalan armoa ja lahja, jonka edessä ihminen ei ole passiivinen.

isä Tuomas Nyyssölä

Julkaistu aiemmin katolinen.wordpress.com -sivulla.